

THE CORBETT REPORT: Miksi Big Oil valloitti maailman

1900-luku oli öljyn vuosisata. Maatilasta haarukkaan, tehtaalta moottoritielle, ei ole olemassa mitään nykyaikaisen elämämme osa-aluetta, jota öljyteollisuus ei olisi muovannut. Mutta, kun 2000-luvun "hiilen jälkeinen" aikakausi tulee näkyviin, on niitä, jotka näkevät tämän öligarkian loppuna. He eivät voisi olla enempää väärässä. Tämä on merkittävä tositarina Big Oilin luomasta maailmasta ja siitä, kuinka se aikoo toteuttaa sen.

VIDEON KÄSIKIRJOITUS

JOHDANTO

1900-luvun aamunkoitteessa oli syntymässä uusi kansainvälinen järjestys. Öljyyn perustuva. Ja 1900-luvun loppuun mennessä tämä järjestys oli lujasti vakiintunut. Lämmitys. Kuljetus. Teollinen voima. Muovin valmistus. Farmaseuttiset tuotteet. Ei ole olemassa sellaista nykyelämän puolta, joka ei olisi tavalla tai toisella riippuvainen öljystä.

Mutta tämän öligarkian hallitsijat – Rockefellerit Standard Oilissa, Ison-Britannian kuninkaalliset BP:ssä, Hollannin kuninkaalliset ja Rothschildit Royal Dutch Shellissä – eivät tyytyneet pelkkään taloudelliseen herruuteen. Valta, joka tuli heidän lähes täydellisellä monopolillaan maailman tärkeimmässä hyödykkeessä, oli valtava, ja he eivät epäröineet käyttää tätä valtaa tehdäkseen maailmasta uudelleen oman kuvajaisensa.

Kuten näimme artikkelissa 'Kuinka Big Oil valloitti maailman', öligarkkien vaikutus on ollut henkeäsalpaava. Koulutusjärjestelmästä lääketieteen ammattiin, "vihreästä vallankumouksesta" "geenivallankumoukseen", maailmansodasta Persianlahden sotaan, öljyrahoilla on muokattu kaikki maailman osa-alueet, jossa elämme. Öljydollarin nousun myötä 1970-luvulla, jopa kansainvälinen valuuttajärjestelmä itse perustuu öljyyn.

Mutta nyt, 2000-luvulla, näyttää siltä, että vanha komento, öljynkomento, on vihdoinkin päätymässä.

Amy Goodman: Aloitamme tarkastelemalla uutta virstanpylvästä kasvavassa divestoinnin kampanjassa kaasu-, öljy- ja hiilyhtiöistä, jotka tankkaavat ilmastonmuutosta. May Boeve, 350.org:n pääjohtaja, ilmoitti asiasta juuri ennen lähetystä tänään.

May Boeve: Ilmoitamme tänään, että tämän päivän myyntisitoumukset ovat ylittäneet 3,4 biljoonan dollarin rajan. Se on 3,4 biljoonaa dollaria hallinnoitavista varoista, jotka ovat nyt fossiilivapaita.

LÄHDE: *Is Oil & Gas the New Tobacco? Fossil Fuel Divestment Movement Reaches New Milestone - Democracy Now!*

Robert Dudley: Öljy- ja kaasualalla tunnustamme toimintojemme ja tuotteidemme vaikutuksen

kasvihuonekaasupäästöihin. Siksi OGCI [Oil and Gas Climate Initiative] perustettiin.

LÄHDE: *OCGI invests in innovative low emissions technologies*

Kertoja #1: *Se, mikä alkoi liikkeenä Yhdysvaltain yliopistokampuksilla, on saavuttanut korkean rahoituksen pilvenpiirtäjiä.*

Kertoja #2: *Maailemanlaajuisesti lähes 200 laitosta ja tuhannet yksilöt ovat siirtäneet yhteensä 50 miljardin dollarin omaisuuseriä pois fossiilisista polttoaineista.*

Divestointiaktivisti: *Jos otamme rahamme ja laitamme ne uusiutuvaan energiaan, kuten aurinkopaneeleihin, maailma voisi olla parempi paikka.*

LÄHDE: *Global Divestment Day 2015*

Massat, tunnistettuaan oiligarkit ja heidän tuhoavan otteen planeetalla, näkevät Big Oilin hiipuvan ja ovat aloittaneet juhinnan. Heille lupaus hiilen jälkeisestä tulevaisuudesta merkitsee oiligarkian loppua.

Monet eivät kuitenkaan ymmärrä, että öljykomento ei koskaan koskenut öljyä. Oiligarkit eivät välittäneet öljystä vaan hallinnasta. Ja koska he ovat jo pitkään ylittäneet taloudellisen riippuvuutensa hyödykkeestä, joka toi heille heidän valtansa ja rikkautensa, he ovat tämän hiilen jälkeisen aikakauden eturintamassa.

Nyt oiligarkit pyrkivät tuomaan uutta kansainvälistä komentoa. Sellaista, jossa heidän hallintansa on vakiintunut, heidän suunnitelmansa on täydellinen, heidän valtansa on kiistaton. Sellaista, jossa kaikki ihmiselämän osa-alueet energiasta rahaan ja itse genomiin on tarkasti järjestetty ja teknologisesti hallittu.

Tämä on tarina siitä, mitä oiligarkit todella haluavat ja kuinka he aikovat saavuttaa sen.

OSA 1: EUGENIIKAN NOUSU

DHAKA, 1963

Se on samanlainen päivä kuin muutkin Dhakassa. Kadut ovat tungokseen asti täysiä, likaisia, räjäisiä, haisevia ja aivan täynnä ihmisiä. Makaamassa kaduilla. Katuoihin käpertyneenä. Tuohon ihmisvilinään astuu erittäin epätodennäköinen hahmo. Pukeutuneena silittämättä siistiin pukuun salkkuaan halaten hän erottuu joukosta. Näkymää tarkastellessaan, hän pudistaa päätään juuri huomattavasti ennen kuin huomauttaa puoliksi itselleen ja puoliksi matkakumppanilleen: "No, se on ongelma, eikö niin?"

Se on kohtaaminen, joka on tapahtunut ja kehittynyt monta kertaa: länsimainen turisti häkeltyneenä Intian niemimaan vilkkaasta väkijoukosta. Mutta tämä ei ollut pelkkä turisti, joka vietti aikaa lomallaan. Tämä oli John D. Rockefeller III, öljyparoni John D. Rockefellerin pojanpoika.

Ja aseistautuneena käsittämättömällä rikkaudella, vallalla ja vaikutuksella, jonka hänen sukunimensä antoi hänelle, hänen tehtävänsä oli tehdä jotain ylikansoituksen "ongelmalle".

Rockefeller lähestyi tätä tehtävää Population Council -järjestön edustajana, ryhmän, jonka hän itse oli perustanut käsittelemään "ongelmaa" Dhakassa ja muualla. Population Council eli väestöneuvosto oli pinnallisesti suoraviivainen järjestö, jolla oli suoraviivainen tehtävä: tukea lääketieteellistä ja tieteellistä tutkimusta väestönkasvun kysymyksessä. Mutta neuvoston synkkä historia ja sen ohjaava filosofia paljastavat Rockefellerin todellisen kiinnostuksen tähän ongelmaan ja sen lopulliseen "ratkaisuun".

John D. Rockefeller III – tai JDR3, kuten Rockefeller-perheen kiertoradalla olevien tutkijoiden, liikemiesten, poliitikkojen, diplomaattien ja kuninkaallisten tähdistö tunsivat hänet – oli päättänyt jo varhain, kuinka käyttää oikein hänen käytettävissään olevaa mahtavaa rahaa ja valtaa: planeetan väestön hallintaan. Vuonna 1934, silloin 28-vuotias JDR3, oli kirjoittanut isälleen John D. Rockefeller Jr:lle kirjeen Rockefeller-säätiön tutkimuksesta "syntyvyyden säännötelyyn ja siihen liittyviin kysymyksiin" ja ilmoitti: "Olen tullut melko varmasti johtopäätökseen, että se on ala, jolle olen kiinnostunut, ainakin toistaiseksi, keskittämään oman antamiseni."

JDR3 ei ollut mitään, ellei sanansa pitävä mies. Tilattuaan Rockefeller-säätiön tiedonhankintamatkan Aasiaan raportoidakseen kasvavan kolmannen maailman väestön uhista, hän järjesti aikakauden huippulääketieteen ja väestönkehityksen huippututkijoiden konferenssin keskustellakseen – kuten kokouksen otsikossakin mainittiin – "väestöongelmista". Kokouksesta syntyi ajatus järjestöstä, Population Council -neuvostosta, joka ohjaa kasvavan väestö- ja hedelmällisyystutkimuskentän kehitystä. JDR3 lahjoitti henkilökohtaisesti 1,35 miljoonaa dollaria omista varoistaan neuvoston perustamiseen ja sen alkuperäisten toimintakulujen kattamiseen.

Kuten hänen isänsä ja isoisänsä ennen häntä, Rockefeller oli oppinut käyttämään filantropiaa ja runsaskätisyyttä naamiona todelliselle tarkoitukselleen: kontrollille. Mutta se naamio lipsahti, kun hän kirjoitti luonnoksen neuvoston peruskirjasta, joka paljastaa organisaation todellisen tarkoituksen. JDR3:n mukaan neuvosto "edistäisi tutkimusta ja soveltaisi olemassa olevaa tietoa auttaakseen kehittämään sellaisia muutoksia asenteissa, tottumuksissa ja ympäristöpaineissa, jotka vaikuttavat ihmisten elämään niin, että jokaisessa sosiaalisessa ja taloudellisessa ryhmittymässä vanhemmat, jotka ovat keskimääräisen yläpuolella älykkyydessä, persoonallisuuden laadussa ja kiintymyksessä, olisi taipumus keskimääräistä suurempiin perheisiin".

Thomas Parran, entinen Yhdysvaltojen kansanterveyspäällikkö ja neuvoston toinen perustaja, varoitti sisällyttämästä tällaista tylyä tunnustusta neuvoston tehtävään. "Seuraavia kysymyksiä herää", hän varoitti. "Kuka määrittelee "vanhemmat, jotka ovat keskimääräistä korkeammalla kiintymyksessä?" [...] Lisäksi, kuka päättäisi henkilöt, joilla on keskimääräistä parempi persoonallisuus? Vaikka tiedän, että niillä oli tarkoitus olla eugeeninen merkitys, tämän vaikutukset voidaan helposti ymmärtää väärin natsien mestarirotufilosofiaksi. Olen sen vuoksi muotoillut tämän kohdan uudelleen."

Rivi poistettiin perustamiskirjan lopullisesta versiosta.

Todellisuudessa tätä lausetta ei kuitenkaan ollut kirjoittanut JDR3 itse. Sen sijaan se oli kopioitu sanasta sanaan Eugenical Newsin, amerikkalaisen eugeniikkaliikkeen keskeisen julkaisun, takakannesta. Tämä ei ollut puhdas sattuma. Frederick Osborne, yksi neuvoston perustajista ja sen ensimmäinen puheenjohtaja Rockefellerin erottua vuonna 1957, oli myös American Eugenics Society'n puheenjohtaja. Kun Population Council perustettiin, sekä Osborne että hänen johtamansa American Eugenics Society muuttivat toimintansa virallisesti neuvoston New Yorkin toimistoon, eugeniikkaseuran ottaessa nyt rahoituksensa suoraan Rockefellerin Population Council apurahasta. Population Council väestöneuvosto oli Eugenics Society seura toisella nimellä.

Eugeniikka. Tämä oli JDR3:n ja Rockefeller-perheen "filantropiaa" ohjaava visio. Visio, joka loihti Rockefellerit ja heidän oiligarkkitoverinsa ylivertaisiksi perheiksi, jotka soveltuvat rikkautensa ja menestyksensä ansiosta ohjaamaan maailman tapahtumien kulkua. Valta määrittää, kuka soveltui jalostukseen ja kuka oli liian köyhä siirtääkseen geenejä.

***Joe Plummer:** Eugeniikka on pohjimmiltaan liike eliitin keskuudessa, jonka tarkoituksena on hävittää se, mitä he pitävät alempiarvoisina luokkina, ja se on alemmat yhteiskuntaluokat, rodulliset luokat, etniset luokat. Enemmän tai vähemmän kaikki, jotka eivät täytä heidän vaatimuksiaan. Ja, kun nämä luokat on hävitetty, heidän tarkoituksenaan on geenimanipuloida itsensä niin korkealle tasolle, että jäljelle jäävällä populaatiolla, jonka he sallivat olla olemassa alapuolellaan, ei ole koskaan valtaa kaataa heitä. Historian loppu.*

Joten termin itse loi Galton ja se tarkoittaa pohjimmiltaan "hyvin syntynyt". Ajatus on eräänlainen sekoitus joukosta ideoita, jotka kiersivät 1850-luvulla. Joten, jos palaat vaikkapa Mendeliin, Mendel tutki hernekasvien perinnöllisiä ominaisuuksia. Ja hän pystyi määrittämään, että tietyt ominaisuudet siirtyivät eteenpäin, ja että nämä asiat voidaan määrittää ja olenaisesti ennustaa.

Ja melkein samaan aikaan, nyt sinulla on Spencer, joka puhui "luonnonvalinnasta", samanlaisella ajatuksella, sama säie kulkee siellä. Että on olemassa geneettisiä ominaisuuksia, jotka tekisivät yhdestä lajista, yhdestä kasvista tai eläimestä sopivampia kuin toiset ja selviämään paremmin.

Tietysti sinulla oli myös Darwin. Darwinin tuolloinen teos, Lajien synty, tavallaan kartoittaa tämän prosessin, jolla geneettinen materiaali kulkeutuu, ja tiedäthän, evoluutio aiheutuu tämän prosessin kautta.

Joten Galton omaksuu pohjimmiltaan kaikki nämä ajatukset, ja hän oli tavallaan tunnettu kaavojen havainnoinnista ja tunnistamisesta. Ja mitä hän pohjimmiltaan teki, oli että [hän] alkoi kehittämään ajatusta, että tutkimalla ihmisen ominaisuuksia he voisivat halutessaan jalostaa ylempiarvoisia ihmisiä.

Jalostukseen ja perheperinnöllisyyteen pakkomieltyneet eugenikot uskoivat, että sukulinja ei määrittänyt pelkästään fyysisiä ominaisuuksia, kuten painoa tai pituutta, vaan sosiaalisia ominaisuuksia, kuten älykkyyttä tai tunnollisuutta tai jopa rikollisuutta. Jos olet köyhä, se johtuu siitä, että tulet köyhästä kannasta. Jos olet rikollinen, se johtuu siitä, että sukulinjasi on rikollinen. Ja jos olet Rockefeller, Rothschild tai kuninkaallinen, olet rikas ja menestyvä, koska perheesi oli tarkoitettu onneen ja menestykseen.

1800-luvun eugeniikkafilosofian pseudotieteelliset ansat saattoivat olla uusia, mutta itse asiassa idea on yhtä vanha kuin ihmissivilisaatio itse. Ihmisiä on aina opetettu uskomaan, että heidän hallitsijansa ovat erityisiä, kokonaan toinen luokka, jäseniä perheessä, joka on erityisesti valittu hallitsemaan massoja. Olivatpa jumalten kirjaimellisia jälkeläisiä, kuten Egyptin faaraot tai Japanin keisarit, tai jäseniä perheissä, jotka Jumala on erityisesti valinnut hallitsemaan valtakuntaan, kuten Euroopan hallitsijat - oikeus hallita muita oli jotain, joka periytyi sukupuun kautta. Sillä välin, maallikot tiesivät paikkansa; koska he eivät syntyneet kuninkaallisesta verestä, he tulivat maailmaan maaorjina, työstivät maata aateliluokan hyödyksi, ja jos he olivat onnekkaita, he saivat omia lapsia toistamaan sykliä seuraavalle sukupolvelle.

Mutta keskiaikaisen feodalismien hajoaminen synnytti uusriikkaan kauppiasluokan. Tieteellisen menetelmän kehitys haastoi vuosisatojen uskonnolliset dogmat. Valistuksen filosofian leviäminen johti monarkkien kaatumiseen ja demokratian nousuun. Teollinen vallankumous tasoitti tietä rosvoparonien nousulle sekä valtaviin uusien perheomaisuuksien luomiselle.

1800-luvun lopulla, kun oiligarkit Amerikassa ja Euroopassa alkoivat lujittaa vaurauttaan, eliitin hallinnalle yhteiskunnasta tarvittiin uusi perustelu. Sellainen, joka hylkäsi vanhentuneet turvautumiset yliluonnolliseen järjestykseen ja näytti lepäävän tieteen peruskalliolla. Ajatus, joka voisi selittää kuinka nouveau riche nousukkaat, kuten Rockefellerit ja Rothschildit, olivat nousseet yhteiskunnassa merkittäviin aseisiin Euroopan vanhojen kuninkaallisten dynastioiden rinnalle.

Eugeniikka sopi ehdotukseen täydellisesti. Vastaus oli heidän geeneissään.

Richard Grove: *No, luulen, että tämä eugeeninen ajatus, joka syntyy "luonnonvalinnasta", antaa melkein tieteellisen tekosyyin joillekin epäinhimillisimmille ja kauhistuttavimmille teoille, joita ihmiskunta on koskaan matkannut ja sitten tuonut ilmi. Joten ajatus ihmisten hallitsemisesta lisääntymisen, lisääntymiskyvyn ja kumppanien saatavuuden ja tämän kaltaisen hallinnan kautta on tuhansia vuosia vanha ajatus.*

Joten eugeniikka [...] tuli vakuuttavassa muodossa 1800-luvun lopulla, jossa sinulla on ihmisiä, kuten Darwinit, Wedgwoodit ja Huxleyt - erityisesti Thomas H. Huxley, joka tunnetaan "Darwinin bulldogina". Joten nämä ajatukset eugeniikasta saavat todella uuden elämän 1800-luvun lopulla, ja 1900-luvulle tullessa näitä ajatuksia omaksuivat samat perheet, joita olivat nämä rosvoparonit, joita rahoitti Rothschildin pankkitoiminnan verkosto sekä sosialistinen Fabian Society, jossa oli jälleen paljon samoja henkilöitä käynnistämässä tapahtumia ja vaikut-

tamassa ihmisiin kuin nämä ylempänä olevat ihmiset Britannian valtakunnassa.

Joten, kun se nosti päätään 1920- ja 1930-luvuilla näissä pakkosterilisaatiokampanjoissa, joissa he ajattelivat, että jos sinulla on alhainen älykkyysosamäärä tai jos sinulla on jokin syntyperäinen sairaus, joka siirtyisi eteenpäin, sinulla ei ollut oikeutta mennä naimisiin ja saada lapsia.

Eugeniikka oli tietysti pseudotiedettä. Kun Galton ja hänen matkatoverinsa alkoivat kehittää teoriaa, todellisen periytymismekanismin tunnistaminen, mukaan lukien geenit ja DNA, oli lähes 100 vuoden päässä. Sen sijaan he käyttivät yleisiä termejä ilman määritelmää, kuten "heikkomielisuus", köyhyyden tai rikollisuuden diagnosoimiseksi väittäen, että sen aiheutti viallinen alkio plasma. He käyttivät frenologiaa yrittääkseen määrittää alkoholismia tai alhaisen älykkyys fyysisen ilmaisun. Jopa eugeniikan aikakauden kuuluisimmat teokset, kuten Henry Goddardin tutkimus Kallikak-perheestä, kumottiin oikopäätä ja olivat jopa niiden kirjoittajien kiistämiä.

Joe Plummer: *Joten se on 100 % pseudotieteellistä. Se on täysin mielivaltaista, ominaisuudet, joita he etsivät. Jokin, kuten heikkomielisuus on jotain, joka ei ole vain ei-tieteellistä, vaan se voidaan pohjimmiltaan kuvailla millä tahansa tavalla havainnoiva henkilö haluaa sen kuvail-tavan. Siten heikkomielinen voi tarkoittaa, että ehkä änkytät, joten olet heikkomielinen, tai olet ujo, joten olet heikkomielinen. Ehkä he eivät vain pidä tavastasi toimia, joten olet heikko-mielinen.*

Mutta ajatus oli tarttuva. Kuten kaikki houkuttelevin pseudotiede, se selitti niin paljon niin pienellä vaivalla. Se vetosi tutkijoiden turhamaisuuteen, koska he olivat yleensä itse kotoisin menestyneistä ja varakkaista perheistä. Ja se antoi tekosyn sosaaliselle suunnittelulle mitta-kaavassa, josta ei koskaan ennen oltu haaveiltu.

Kun eugeniikka ylitti Atlantin, leviten harvinaisen brittiläiseltä Galtonin ja hänen kohorttinsa maaseudulta Amerikan kallioisille rannoille, se iski Charles Davenportin kaltaisiin kunnian-himoisiin nuoriin tutkijoihin hurrikaanin voimalla. Harvardissa koulutettu eläintieteilijä, joka oli kasvanut tiukasti puritaanisessa New Englandin kongregationalistien perheessä, Davenportin autoritaarinen isä oli pakkomielteinen sukututkimuksesta jäljittäen sukuun aina anglosak-sisiin esivanhempiin vuoteen 1086. Kun nuorempi Davenport löysi Galtonin kirjoitukset työskennellessään biologisessa laboratoriossa Long Islandilla, hän löysi elämänsä tarkoituksen. Kuten hän myöhemmin kertoi American Breeders Associationille, josta tuli tärkeä liittolainen hänen eugenistisessa tarkoituksessaan: "Yhteiskunnan on suojeltava itseään; kuten se vaatii oikeutta riistää murhaajan elämä, niin se voi myös tuhota hirvittävän käärmeen toivottoman julmasta protoplasmasta."

Uskonnollisen käännyksensä käännyttäjän kiihkolla Davenport kehitti kunnianhimoisen idean eugeniikan asian edistämiseksi: Eugenics Record Officen perustaminen jokaisen miehen, naisen ja lapsen geneettisen taustan rekisteröimiseksi Amerikassa (ja lopulta koko maailmassa), jotta

jokainen henkilö voitaisiin luokitella sukulinjansa mukaan ja määrittää geneettinen luokitus. Sen valmistuttua alhaisimman eugeenisen arvon omaavat voidaan poistaa geenipoolista.

*Joe Plummer: Joten ajatus eugeniikasta kulkeutuu Amerikkaan, laskeutuu Charles Davenportin syliin, joka hakee rahoitusta Carnegie-instituutilta. Cold Spring Harbor -laboratorioon he perustavat instituutin tutkimaan eugeniikkaa, ja tämä lopulta kehittyy Harriman-rahoilla Eugenics Records Office -toimistoksi. Joten tämän Cold Spring Harboriin perustetun alkupe-
räisen instituutin ja sitten Eugenics Record Officen, joka on myös lisätty siihen, välillä puhutaan miljoonista ja miljoonista rahoituksen dollareista, jotka on laitettu eteenpäin huonolaatuisen alkioplasman tutkimiseksi ja löytämiseksi - näin sitä usein kuvataan.*

Rockefeller-säätiön ensimmäinen avustus Eugenics Record Officelle, vain 21 650 dollaria, oli pieni summa, mutta se toi selkeitä etuja: ei vain institutionaalista infrastruktuuria ja säätiön henkilökuntaa ja itse Rockefeller-nimen arvovaltaa, vaan lupauksen lisätuesta työn edetessä. Ja kuten aina, Rockefellerit pitivät sanansa.

Rockefeller-säätiön tutkijat, kuten William Welch, Rockefeller Institute for Medical Researchin perustajajohtaja, istuivat ERO:n hallituksessa ja autoivat ohjaamaan sen toimintaa. Rockefellerit tarjosivat myös varoja erityistutkimukseen, kuten 10 000 dollarin apuraha New Yorkin Nassaun piirikunnan tutkimiseen eugenisesti kelvottomien osalta. Ja se loi sisarorganisaatioita, kuten Bureau of Social Hygiene, joka risteytti tutkimusta ja tutkijoita Davenportin oman laboratorion kanssa.

Erytyisesti John D. Rockefeller Jr. osoitti kiinnostusta Davenportin työhön heti alusta lähtien. He pitivät yllä säännöllistä kirjeenvaihtoa useista eugeniikkakysymyksistä. Tammikuussa 1912, kun suunnitelma "mentaalisesti puutteellisten" naisvankien laitoshoidosta esiteltiin aikomuksena estää heitä saamasta lapsia, nuori Rockefeller-perillinen kirjoitti Davenportille ajatuksiaan suunnitelmasta. Junior julisti omalta osaltaan, että "tämä suunnitelma näyttää minusta äärimmäisen tärkeältä. Se osoittaa tieteellisen tavan paeta pahoilta, joita tuomioistuintemme on tarkoitus korjata, mutta todellisuudessa vain lisää." Kun Davenport vastasi, että suunnitelma toimisi vain, jos se sisältäisi vankien eugeenisen seulonnan, Junior lahjoitti 200 000 dollaria juuri tällaisen instituutin perustamiseen. New Yorkin kriminologian instituuttia hallinnoi Rockefellerin oma Bureau of Social Hygiene -toimisto, ja sen henkilökunta oli Eugenics Record Officen koulutettuja työntekijöitä.

Amerikan rikkaiden ja vaikutusvaltaisten tuen ruokkimana eugeniikka-ala muuttui muutamien hullujen tiedemiesten viehättävästä harrastushevosesta kokonaisen sukupolven sosiaalisesti tarkoitukseksi. Taloustieteilijät, poliitikot, kirjailijat, aktivistit – 1920-lukuun mennessä jokainen, joka oli joku, ylisti tarvetta hävittää alemman kannan alkioplasma.

Marie Stopes, juhlittu perhesuunnittelun pioneeri, joka perusti Iso-Britannian ensimmäisen ehkäisyklinikan Pohjois-Lontoossa vuonna 1921, vastusti "puutteellisten laumoja" ja vaati pakollista sterilointia niille, joita hän piti "sopimattomina vanhemmuuteen".

Tommy Douglas, jota nykyään arvostetaan sankarina Kanadassa hänen roolistaan maan terveydenhuoltojärjestelmän perustajana, lähetti McMaster yliopistolle pro gradu -tutkielman, jossa hän kannatti "alinormaalien", "vajavaisten" ja "hölmöjen", kuten niiden, joilla on alhainen älykkyydosamäärä tai fyysisiä poikkeavuuksia, eristämistä "valtion farmille tai siirtokuntaan, jossa pätevä valvoja voisi tehdä päätökset heidän puolestaan", ja kehotti hallitusta todistamaan "henkisen ja fyysisen kunnon", jotta "kelvoton" lopettaisi lisääntymisen.

John Maynard Keynes, taloustieteilijä, joka antoi meille keynesiläisen talouskoulun, joka on edelleen suosittu keskussuunnittelijoiden keskuudessa, oli itse British Eugenics Societyn puheenjohtaja vuosina 1937–1944.

Alexander Graham Belliä arvostetaan edelleen puhelimen keksijänä, mutta hän oli itse asiassa Charles Davenportin varhainen kannattaja ja Eugenic Records Officen tieteellisten johtajien hallituksen perustajajäsen. Hän kampanjoi avoimesti "kuurojen rodun hävittämisen" puolesta ja puolsi hallitusten puuttumista asiaan estääkseen kuuroja menemästä naimisiin.

Nobel-palkittu näytelmäkirjailija ja kirjailija George Bernard Shaw kannatti hallituksen paneelin perustamista, joka vaatisi kaikkien perustelemaan olemassaolonsa sen edessä. Jos he eivät tehneet niin, Shaw ajatteli, että valtion pitäisi tappaa nuo ihmiset.

George Bernard Shaw: ...Mutta haluan tappaa poikkeuksellisen paljon ihmisiä. Ei missään epäystävällisessä tai henkilökohtaisessa hengessä, mutta sen täytyy olla selvää teille kaikille – teidän kaikkien täytyy tuntea ainakin puoli tusinaa ihmistä – joista ei ole hyötyä tässä maailmassa. Ketkä ovat enemmän vaivaksi kuin arvoksi. Ja mielestäni olisi hyvä asia, että kaikki asettaisivat asianmukaisesti nimitetyn lautakunnan eteen, aivan kuten hän voisi tulla tulovero-valtuutetun eteen, ja vaikkapa viiden vuoden välein tai seitsemän vuoden välein, hänet laitettaisiin sinne, ja sanottaisiin: "Herra tai rouva, voitteko nyt ystävällisesti perustella olemassaolonne?" Jos et pysty perustelemaan olemassaoloasi, jos et kannata taakkaasi, koska et tee niin, jos et tuota yhtä paljon kuin kulutat tai ehkä vähän enemmän, niin emme selvästikään voi käyttää suurta yhteiskuntaorganisaatioitamme sinun hengissä pitämiseen. Koska elämäsi ei hyödytä meitä eikä siitä voi olla paljon hyötyä.

LÄHDE: George Bernard Shaw talking about capital punishment

Lopulta säätiön rahoituksen ja edistämisen myötä tämä eugenistinen ajattelutapa suodattui populaarikulttuuriin. American Eugenics Society sponsoroi "kelvollinen perhe -kilpailuja" osavaltion messuilla ja jakoi palkintoja perheille, jotka ovat saaneet parhaat pisteet "eugeenisissä terveystesteissä". Seura sponsoroi myös kilpailuja, joissa jaettiin palkintoja papistoille, jotka sovittivat eugenian sanomaa saarnoihinsa. Eugeniikka löysi tiensä jopa valkokankaalle:

"Pidimme tarpeellisena esitellä perheesi tapauksen osavaltion lääketieteelliselle toimikunnalle ja he päättivät tutkimuksen jälkeen, että on tehtävä yksi tärkeä toimenpide, koko perheesi sterilointi."

"Miksi, mikä se on? En tiedä mistä puhut."

"No, me tutkimme perheesi historiaa, Alice, ja suurin osa viimeisistä kolmesta sukupolvesta on ollut heikkomielisiä, synnynnäisiä raajarikkoja tai piintyneitä juoppoja. Paranemisen sijaan jokainen sukupolvi on isompi ongelma. Nyt tässä valtiossa meillä on laki, jonka mukaan tällaisille ihmisille tehdään leikkaus, jotta lapsia ei enää synny."

"Ahaa."

LÄHDE: *Tomorrow's Children*

Mutta pelkkä heidän ajatustensa popularisointi ei ollut eugenistien tavoite. He halusivat toimintaa. Tässä tapauksessa se tarkoitti konkreettisia toimia viallisen alkioplasman poistamiseksi ihmispopulaatiosta.

Hallituksen hyväksymä sopimattomiksi katsottujen murha oli aina yksi vaihtoehto. Eivätkä vain näytelmäkirjailijat, kuten Bernard Shaw, puolustivat hallituksen kuolemanpaneeleja; kaiken tyyppiset eugenikot keskustelivat ja väittelivät "degeneroitujen murha" -ajatuksesta nopeimpana tapana saavuttaa heidän tavoitteensa.

"Virheellinen näkemys jumalallisiksi uskotuista laeista ja sentimentaalinen usko ihmiselämän pyhyyteen pyrkii estämään sekä viallisten vauvojen eliminoimisen että sellaisten aikuisten sterilisoinnin, joilla ei itsellään ole arvoa yhteisölle. Luonnonlait vaativat sopimattomien hävittämistä ja ihmiselämä on arvokasta vain silloin, kun siitä on hyötyä yhteisölle tai rodulle."
- Madison Grant, *American Eugenics Societyn johtaja, vuonna 1915*

Mutta valtavirran eugenikot ymmärsivät, että tämä lähestymistapa ei ollut mahdollinen sen päivän poliittisessa ja oikeudellisessa ilmapiirissä. Kuten Henry Goddard totesi surullisenkulluisassa tutkimuksessaan Kallikak-perheestä: "Alemman asteen idiootille, inhottavalle onnettomalle, joita voidaan nähdä instituutioissamme, jotkut ovat ehdottaneet kaasukammiota. Mutta ihmiskunta pyrkii jatkuvasti pois sen menetelmän mahdollisuudesta, eikä ole todennäköistä, että sitä koskaan harjoitettaisiin."

Sen sijaan heidän olisi valittava toinen vaihtoehto, poliittisesti hyväksyttävämpi ratkaisu ei-toivottujen lisääntymisen estämiseksi: pakkosterilisaatio.

Indiana hyväksyi Amerikan ensimmäisen eugeenisen sterilointilain vuonna 1907, ja vain muutamana vuoden sisällä oli kymmenkunta osavaltiota, joissa "sopimattomiksi" pidetyt steriloidtiin laillisesti vastoin tahtoaan. Mutta silti, tämä ei riittänyt eugenikoille. Lähestymistapa oli liian haja-ammuntaa: vain muutama tuhat sterilointia oli tapahtunut näiden lakien nojalla, ja Indianan oman pakkosterilointilain kumosi osavaltion korkein oikeus vuonna 1921.

Jälleen kerran Harry Laughlin, Davenportin oikea käsi Rockefellerin rahoittamassa Eugenics Records Office'ssa, puuttui ongelman ratkaisuun. Hän laati "Model Eugenic Sterilization" -lain vuonna 1922, josta tuli Virginian vuoden 1924 sterilointilain perusta. Vastatakseen kysymyksiin suoraan eugenikot päättivät haastaa itse lain perustuslaillisuuden ja viedä kanteen aina korkeimpaan oikeuteen asti. He tarvitsivat vain oikean testitapauksen oikeudenkäyntiin. He

löysivät sen tapauksen Carrie Buckista, 18-vuotiaasta holhokista Virginian osavaltion epilepsia- ja heikkomielisten siirtokunnan osastolta, joka ei ollut epileptikko eikä heikkomielinen.

Amy Goodman: *Mutta aloita 1920-luvulta ja Carrie Buckista.*

Adam Cohen: *Hän on siis nuori nainen, joka kasvaa Charlottesvillessä, Virginiassa ja jota yksinhuoltajaäiti kasvattaa. Tuolloin uskottiin, että oli usein parempi ottaa köyhät lapset pois vanhemmiltaan ja laittaa heidät keskiluokan koteihin. Joten hänet pantiin sijaisperheeseen, joka kohteli häntä erittäin huonosti. Hän ei saanut kutsua vanhempiaan "äidiksi" ja "isäksi". Hän hoiti paljon taloustöitä heidän puolestaan ja häntä vuokrattiin naapureille. Sitten eräänä kesänä hänen sijaisäitinsä veljenpoika raiskasi hänet. Hän tulee raskaaksi avioliiton ulkopuolella. Sen sijaan, että auttaisivat häntä tässä raskaudessa, he päättävät ilmoittaa hänet epileptikoksi ja heikkomieliseksi, vaikka hän ei ollut kumpaakaan, ja hänet lähetettiin epilepsia- ja heikkomielisten yhdyskuntaan Lynchburgin ulkopuolelle Virginiaan.*

Goodman: *Mitä hänelle tapahtui siellä?*

Cohen: *Joten hän saapuu sinne juuri väärään aikaan. Virginia on juuri hyväksynyt eugenisen sterilointilain, ja he haluavat testata sitä tuomioistuimissa. Joten he tarttuvat Carrie Buckiin täydellisenä kantajana tässä oikeusjutussa. Joten he päättävät tehdä hänestä Virginian ensimmäisen henkilön, joka steriloidaan eugenisesti. Yhtäkkiä hän on keskellä tapausta, joka on matkalla Yhdysvaltain korkeimpaan oikeuteen.*

LÄHDE: *Buck v. Bell: Inside the SCOTUS Case That Led to Forced Sterilization of 70,000 & Inspired the Nazis*

Tapaus oli huijaus, joka keksittiin vain korkeimman oikeuden hyväksyntäileiman saamiseksi pakkosterilisaatioon. Buckin "riippumaton neuvonantaja" oli itse asiassa Irving Whitehead, yksi sen yhdyskunnan perustajajohtajista, joka pyrki steriloidaan hänet, ja mies, joka nimitti johtajan, joka vaati hänen sterilointia. Buck itse ei ollut heikkomielinen, ei myöskään hänen äitinsä, eikä myöskään hänen tyttärensä Vivian Buck, jonka Carrie synnytti raiskauksen seurauksena ja joka julistettiin "heikkomieliseksi" vauvana, koska, kuten sosiaalityöntekijä todisti oikeudenkäynnin aikana: "Sillä on ilme, joka ei ole aivan normaalia, mutta mitä se on, en osaa sanoa."

Millään näistä seikoista ei ollut merkitystä korkeimman oikeuden kannalta. Entisen presidentin ja päätuomarin William Howard Taftin johdolla tuomioistuin äänesti äänin 8-1 Buckin pakkosterilisoinnin ja Virginian eugeniikkasterilointilain perustuslainmukaisuuden puolesta. Päätöksen kirjoittaja oli yksi tuomioistuimen historian tunnetuimmista ja arvostetuimmista tuomareista, Oliver Wendell Holmes Jr., joka itse oli eugenikko perinnöllisen itärannikon järjestelmän niin sanotusta "Bostonin brahmin" -lahkosta.

Päätöksessään Holmes perusteli Buckin kaltaisten pakkosterilisaatiota vetoamalla hallituksen oikeuteen rokottaa kansalaisiaan vastoin heidän tahtoaan:

"On parempi koko maailmalle, jos yhteiskunta voi estää niitä, jotka ovat ilmeisen sopimattomia jatkamasta lajiaan, sen sijaan, että odottaisi rappeutuneiden jälkeläisten teloittamista rikoksesta tai antaisi heidän nääntyä nälkään vähämielisyytensä vuoksi. Periaate, joka tukee pakol-

lista rokotusta, on riittävän laaja kattamaan munanjohdinten leikkaamisen", hän julisti ennen kuin ilmoitti surullisen kuuluisan johtopäätöksen: "Kolme sukupolvea imbesillejä riittää."

Sen myötä tulvaportit avautuivat. Uusia lakeja säädettiin ja vanhoja lakeja tarkistettiin korkeimman oikeuden päätöksen mukaisiksi. Pakkosterilisoinneista, jotka aiemmin tapahtuivat piilossa ja hillitysti, raportoitiin nyt ylpeänä. Muutamista tuhansista vastoin tahtoaan steriloiduista yksilöistä tuli kymmeniä tuhansia. Eugeniikan aikakausi, jonka Rockefellerien ja heidän kaltaistensa valtavat omaisuudet synnyttivät, oli saapunut. Ja Rockefellerien erittäin draamatyönteisen patistamisen avulla siitä oli tulossa kansainvälinen.

Marraskuusta 1922 alkaen ja yhä useammin 1920-luvulla, Rockefeller-säätiö aloitti sarjan stipendejä ja apurahoja saksalaisille tutkijoille. Nämä apurahat vastaavat miljoonia dollareita tämän päivän rahassa, ja ne muuttivat ensimmäisen maailmansodan seurauksena tuhoutuksen saksalaisen tieteellisen perustan. Säätiön rahat päätyivät Kaiser Wilhelm -instituuttien kassaan, sarjaan tieteellisiä organisaatioita, joihin kuului psykiatrian instituutti sekä antropologian, ihmisen perinnöllisyyden ja eugeniikan instituutti.

Yksi tämän Rockefeller-suuruuden tärkeimmistä edunsaajista oli Ernst Rüdin, Kaiser Wilhelm Institute for Psychiatry -instituutin päätutkija ja Saksan Kolmannen valtakunnan eugeniikkaohjelman pääarkkitehti. Rüdin oli mukana toimittamassa virallisia sääntöjä ja kritiikkiä viallisten jälkeläisten estämisestä koskevasta laista, joka hyväksyttiin 14. heinäkuuta 1933, alle kuusi kuukautta sen jälkeen, kun presidentti Paul von Hindenburg nimitti Hitlerin väliaikaiseksi liittokansleriksi. Laki, kuten Virginian laki, jonka korkein oikeus vahvisti, ja joka johti Carrie Buckin ja kymmenien tuhansien muiden amerikkalaisten sterilointiin, perustui Harry Laughlinin Model Eugenical Sterilization -lainsäädäntöön. Se muodosti "geneettisen terveyden tuomioistuimia", jotka saattoivat velvoittaa steriloidaan "viallisia" kahdeksassa eri kategoriassa: heikkomielliset, skitsofreeniset, maanisdepressiiviset, Huntingtonin tautiset, epileptikot, perinnöllisesti epämuodostuneet, sokeat ja kuurot. Alkoholistit, yhdeksäs luokka, lisättiin valinnaisesti luetteloon varoen ottamasta mukaan tavallisia juoppoja. Vuoden loppuun mennessä 62 400 saksalaista todettiin lisääntymiseen kelpaamattomiksi ja steriloidiin vastoin tahtoa. Vuoteen 1945 mennessä määrä oli saavuttanut 400 000.

1940-luvulla tuon eugeniikan ohjelman oli tarkoitus laajentua eutanasiaksi Aktion T4 -ohjelman puitteissa, minkä seurauksena natsihallinto murhasi yli 70 000 lasta, eläkeläistä ja psykiatrista potilasta.

Toisen maailmansodan pölyn laskeutuessa "eugeniikan" nimityksestä tuli synonyymi natsseille suuren yleisön mielissä. Järkyttyneet eugenikot tiesivät, ettei heidän työnsä voinut enää jatkua eugeniikan nimen alla. Mutta se ei tarkoittanut, etteikö se voisi jatkua.

Richard Grove: *Joten toisen maailmansodan jälkeen et enää kuule siitä eugeniikkana. Mitä kuulet, on molekyylibiologia ja tämänkaltaiset puhekielen termit, jotka kehitti Rockefeller-säätiö, joka oli yksi perheistä pääasiassa Amerikassa, joka auttoi rahoittamaan sitä Yhdys-*

valloissa, Isossa-Britanniassa, Saksassa, joka myös rahoitti Hitleriä tuona aikana. Joten on paljon päällekkäisyyksiä ihmisten välillä, jotka todella rahoittivat kansanmurhaa, ja ihmisten välillä, joilla oli ajatuksia väestön vähentämisestä, väestön hallinnasta ja ihmisten steriloinnista, ja nämä ajatukset jatkavat ja tunkeutuvat yhteiskuntaan tähän päivään asti.

Kuten American Eugenics Society'n perustaja Frederick Osborne kirjoitti: "Eugeniikkatavoitteet saavutetaan todennäköisimmin jollain muulla nimityksellä kuin eugeniikka." Siten hän siirsi American Eugenics Society'n John D. Rockefeller III:n väestöneuvoston toimistoihin, jolloin hänestä tuli puheenjohtaja vuonna 1957.

Rockefellerit ja heidän oiligarkkitoverinsa olivat sukupolvien ajan tunteneet olevansa planeetan tilanhoitajia, jotka suojelivat sitä geneettisesti alempiarvoisten nousevilta tulvilta. He eivät olleet aikeissa luopua tästä tehtävästä. Heidän täytyisi vain paketoida se eri nimellä.

OSA 2: OILIGARKIT ILMASTONMUUTOKSEEN

Maurice Strong: *Kaikkien Tukholman konferenssiin valmistautuessamme keräämiemme todisteiden perusteella, mukaan lukien monien maailman johtavien tiedemiesten näkemykset, olen vakuuttunut, että tuomion profeetat on otettava vakavasti. Toisin sanoen tuomiopäivä on mahdollisuus. Olen yhtä vakuuttunut siitä, että tuomiopäivä ei ole väistämätön.*

LÄHDE: *Maurice Strong Interview (BBC 1972)*

Paperilla olisi lähes mahdotonta löytää vähemmän todennäköistä ehdokasta modernin ympäristöliikkeen "kummisedäksi" kuin Maurice Strong. Suuren laman koetteleman Manitoban maaseudun köyhästä perheestä, lukion keskeyttäneen Strongin raju nousu vaurauden ja poliittisen vaikutusvallan korkeuksiin on sinänsä merkittävä. Hänen perustamiensa ympäristöjärjestöjen, johtamiensa konferenssien, johtamiensa kampanjoiden ja hänen uransa aikana saamien tunnustusten valtava määrä on vieläkin merkittävämpi: Tukholman ympäristökonferenssin järjestäjä, Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman perustajajohtaja, pääsihteeri Rion Earth Summit -konferenssissa, Earth Councilin ja Earth Charter -liikkeen perustaja, World Resources Institutin puheenjohtaja, Maailman ympäristö- ja kehityskomission komissaari ja hämmentävä joukko järjestöjen hallitusten jäsenyyksiä aina International Institute for Sustainable Development -instituutista Tukholman ympäristöinstituuttiin ja African-American instituuttiin.

Mutta ehkä merkittävin asia Strongissa, tässä 1900-luvun ympäristöliikkeen kaikkialla esiintyvässä hahmossa, oli hänen taustansa: Rockefelleriin liittyvä miljonääri Albertan öljyalueelta, joka jakoi aikansa ympäristökampanjoiden ja suurten öljy-yhtiöiden johtamisen välillä.

Ymmärtääksemme, miten tämä tapahtui, meidän on tutkittava ympäristöliikkeen syntyhistoriaa. Sodan jälkeisenä aikana halu hallita väestöä puki ylleen uuden naamion: suojella maailmaa luonnonvarojen ehtymiseltä, saastumiselta ja ekologiselta katastrofilta. Ja kuten aina,

Rockefeller-perhe oli paikalla tarjoamassa rahoitusta ja organisatorista tukea ohjatakseen tätä nousevaa liikettä kohti heidän omia päämääriään.

Raymond Burr: *Presidentti Nixon ja Yhdysvaltain kongressi perustivat väestönkasvua ja Yhdysvaltojen tulevaisuutta käsittelevän komission. Tämän ainutlaatuisen toimikunnan puheenjohtaja on John D. Rockefeller III.*

John D. Rockefeller III: *Mandaatti on hyvin laaja. Kenelläkään ei ole ollut tällaista karakteria aiemmin, ja juuri tästä syystä tämä elämänlaatukysymys nousi vain näennäisesti avainkysymykseksi.*

Burr: *Mutta tärkein havainto oli, että jonkinlainen vakauttaminen on selvästi toivottavaa maan kannalta.*

JDR3: *Sanoimme, että tiedetään, että väestö ei voi jatkaa kasvuaan loputtomiin. Kukaan ei kyseenalaista sitä. Ja sanoimme havainnoistamme, että nyt kansakunnan pitäisi toivottaa tervetulleeksi ja suunnitella vakiintunutta väestöä. Koko kysymys saastumisesta, ympäristöstä ja väestöstä tuli hyvin esille hämmästyttävän nopeassa ajassa, ja heinäkuussa 1969 presidentti Nixon antoi kongressille lausunnon yksinomaan tästä kysymyksestä. Haluaisin lukea vain kaksi lausetta tuosta lausunnosta, koska mielestäni se on osoitus hänen huolestaan aiheesta ja hänen sen tärkeyden tunnustamisesta täällä ja ympäri maailmaa. Hän sanoi: "Yksi vakavimmista haasteista ihmisen kohtalolle tämän vuosisadan viimeisellä kolmanneksella on väestön kasvu. Se, onko ihmisen vastauksessa tähän haasteeseen syytä ylpeydelle vai epätoivolle vuonna 2000, riippuu hyvin paljon siitä, mitä teemme tänään."*

LÄHDE: *Survival Of Spaceship Earth (1972)*

Rockefellerien mukana kansainvälisen ympäristöliikkeen muovaamisessa olivat heidän öljy-yhtiönsä Atlantian toisella puolella, mukaan lukien brittiläiset kuninkaalliset BP:n takana ja Hollannin kuninkaalliset Royal Dutch Shellin takana. Siirtymistä eugeniikasta väestönhallinnan kautta ympäristönsuojeluun helpotti Julian Huxley, Ulfas uusi maailma -kirjailija Aldous Huxleyn veli ja "Darwinin bulldogin" pojanpoika T.H. Huxley.

Julian Huxley oli sitoutunut eugenisti ja toimi British Eugenics Societyn puheenjohtajana vuosina 1959-1962. Mutta, kuten muutkin sodanjälkeisen aikakauden eugenikot, hän ymmärsi tarpeen jatkaa nyt huonoon valoon saatettua eugeniikkatyötä eri valepuvussa. YK:n koulutus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (UNESCO) perustajajohtaja Huxley kirjoitti viraston perustamisasiakirjassa tarpeesta löytää keinoja tehdä eugeniikka-asiasta jälleen poliittisesti elinkelpoinen:

"Tällä hetkellä on todennäköistä, että sivilisaation epäsuora vaikutus on dysgeeninen eikä eugeeninen; ja joka tapauksessa näyttää todennäköiseltä, että geneettisen tyhmyyden, fyysisen heikkouden, henkisen epävakauden ja sairauksille alttiuden kuollut paino, joita ihmislaajissa esiintyy, tulee olemaan liian suuri taakka todellisen edistyksen saavuttamiseksi. Vaikka onkin täysin totta, että radikaali eugeniapolitiikka on monien vuosien ajan poliittisesti ja psykologisesti mahdotonta, UNESCO on tärkeää huolehtia siitä, että eugeniaongelmaa tarkastellaan erittäin huolellisesti, ja että yleisölle tiedotetaan vaakalaudalla olevista asioista niin paljon, että mikä nyt on mahdotonta ajatella, voi ainakin tulla ajateltavaksi."

Huxley löysi täydellisen alustan noiden "ajattelemattomien" eugenisten ideoiden uudelleen käyttönotolle vuonna 1948, kun hän käytti UNESCOa ponnahduslautana Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton perustamiseen, ja sitten taas vuonna 1961, kun hän käytti tätä virastoa ponnahduslauta Maailman luonnonsäätiön perustamiseen. Huxleynkanssa rahaston perustajiksi liittyivät paitsi Hollannin prinssi Bernhard, Bilderberg-ryhmän perustaja ja IG Farben -konsernin entinen työntekijä, sekä Englannin prinssi Philip, myös Rockefeller-dynastian Godfrey A. Rockefeller. Yhdessä he lupasivat "valjastaa yleisen mielipiteen ja kouluttaa maailmaa suojelun välttämättömyydestä".

Vuosien "koulutus" siitä rasituksesta, jonka kasvava ihmisväestö kohdistaa maapallon luonnonvaroihin, ja jonka maksoivat ne oiligarkit, jotka olivat juuri viettäneet kuluneen vuosisadan monopolisoiden yhtä maailman tärkeimmistä luonnonvaroista, johti väistämättä ennustettavaan johtopäätökseen:

Hugh Downs: *Nyt ensimmäistä kertaa ihmisen historiassa, käynnissä on kansainvälinen liike. Kansakuntien ihmiset ja maailman kansat ovat liittyneet yhteen löytääkseen vastauksia. Tämä rakennus ja maailman edustajat pitävät kiinni ratkaisusta. Olemme nähneet, mitä olemme tehneet saadaksemme aikaan Maan tuhon. Eikö nyt ole aika parantaa sairaus, jonka olemme itse luoneet?*

LÄHDE: *Survival Of Spaceship Earth (1972)*

Kyllä, "lääke" ihmiskunnan "tautiin" Rockefellerin rahoittaman propagandan mukaan, jossa John D. Rockefeller III oli asiantuntijakommentaattorina, löytyi Yhdistyneistä kansakunnista, jonka pääkonttorin oli niin armollisesti lahjoittanut Rockefeller perhe itse. Ensimmäinen askel kohti tämän lääkkeen löytämistä oli YK:n ihmisympäristökonferenssin järjestäminen Tukholmassa vuonna 1972, maailman ensimmäinen kansainvälinen ympäristökonferenssi.

Kertoja: *Yhdentoista päivän ajan kesäkuussa 1972 Tukholma houkutteli kaikkia ympäristöasioista kiinnostuneita: 1 200 virallista delegaattia 113 maasta oli Tukholmassa 1. kansainvälisessä ihmisympäristökonferenssissa. Kokous, jota Ruotsi ehdotti ensin Yhdistyneille kansakunnille ja jonka yleiskokous hyväksyi vuonna 1968, herätti maailmanlaajuisia huomiota. Neljässä lyhyessä vuodessa ihmisympäristön aihe oli päässyt sanomalehtien takasivuilta otsikoihin sivulle 1.*

LÄHDE: *1972 United Nations Conference on the Human Environment (Part 1)*

Ja kukapa voisi paremmin valvoa konferenssia ja luoda institutionaalisen pohjan tälle orastavalle, oiligarkkien tukemalle liikkeelle, kuin täydellinen öljymies?

Maurice Strong: *Se tosiasia, että konferenssi alkoi 113 osallistujamaalla ja erittäin korkean tason valtuuskunnilla näistä maista, oli sinänsä erittäin merkittävä edistysaskel, koska tämä osoitti enemmän kuin mikään muu maailman ennemmistön todellisen huolen.*

LÄHDE: *1972 United Nations Conference on the Human Environment (Part 1)*

Koko elämänsä Maurice Strongilla oli hämmästyttävä kyky olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan tavatakseen oikean henkilön asemassaan edetäkseen. Oak Lake Manitobassa vuonna 1929 syntyneenä ja suuresta lamasta kärsineenä, kunnianhimoinen nuori Strong jätti koulun kesken 14-vuotiaana ja suuntasi pohjoiseen etsimään työtä. Kun Strong löysi tiensä Chesterfield Inlettiin, hän sai työpaikan Hudson's Bay Companyn turkisostajana ja tapasi siellä "Villi" Bill Richardsonin, kaivosmiehen, jonka vaimo Mary McColl oli kotoisin perheestä McColl-Frontenacin, yhden Kanadan suurimmista öljy-yhtiöistä, takana.

***Elaine Dewar:** Joten herra Strong astuu suureen maailmaan "Villi" Bill Richardson nimisen kaverin kautta, joka oli eräänlainen kaivosmies, joka oli naimisissa McColl nimiseen öljyperheeseen, jonka yhtiö oli nimeltään McColl-Frontenac. Se oli merkittävä öljyn maahantuojaja Lähi-idästä, jonka Texaco Company oli jo kauan sitten ottanut haltuunsa Nesbitt Thomson nimisen välitystoimiston kautta. Jollain tapaa hra Strong esiteltiin Big Oilin maailmaan ja luonnonvarojen maailmaan hyvin nuorena. Häntä pidettiin erittäin älykkäänä lapsena ja hänet otti siipensä alle Paul Martin Sr., joka oli ministeri ja jonka pojasta tuli Kanadan pääministeri, ja hänet esiteltiin öljyalan huipuille – ja heihin kuului David Rockefeller.*

Richardsonien kautta Strong loi sarjan yhä epätodennäköisempiä yhteyksiä. Ensin hänet esiteltiin silloisen upouuden Yhdistyneiden kansakuntien rahastonhoitajalle Noah Monodille. Uskomattomasti Monod ei ainoastaan turvannut Strongille työpaikkaa nuorempana turvallisuuspäällikkönä YK:n päämajassa, vaan antoi nuoren Manitoban maatilapojan asua luonaan New Yorkissa. Siellä ollessaan Monod esitteli Strongin elämänsä tärkeimmälle kontaktille, David Rockefellerille.

Siitä hetkestä lähtien Strong oli menestyksestä varma mies. Ja siitä hetkestä lähtien, minne tahansa Strong menikin, Rockefeller ja hänen työtoverinsa olivat siellä jossain taustalla.

Se oli Standard Oilin veteraani, Jack Gallagher, joka antoi Strongille suuren mahdollisuuden Albertan öljypaikalla, kun hän jätti työnsä YK:n turvallisuuspalvelussa palatakseen Kanadaan. Kun Maurice Strong yhtäkkiä päätti lopettaa öljyhommat, myydä talonsa ja matkustaa Afrikkaan, hän elätti itsensä työskentelemällä Rockefellerin CalTexissä Nairobissa.

Kun hän lopetti tuon työn vuonna 1954 ja perusti oman yrityksen takaisin Kanadassa, hän palkkasi Henrie Brunien (Rockefeller-kumppanin John J. McCloy'n läheinen ystävä) johtamaan sitä ja nimitti sen hallitukseen kaksi Standard Oil of New Jersey'n edustajaa. Päälle 20-vuotiaana hän johti omaa yritystä ja oli jo miljonääri.

Kuten koko elämänsä ajan, Maurice Strong hyödynsi näitä yhteyksiä ja mahdollisuuksia täysimääräisesti. Kun hänet valittiin järjestämään YK:n ympäristökonferenssi Tukholmassa, hänet nimitettiin Rockefeller-säätiön edunvalvojaksi, joka sitten rahoitti hänen toimistonsa Tukholman huippukokousta varten ja toimitti tiimilleen Barbara Wardin (Carnegie Fellow) ja Rene Dubosin (Rockefeller-ekologi). Strong tilasi heidät kirjoittamaan "Only One Earth" -tekstin, perustuvanlaatuisen kirjoituksen kestävän kehityksen areenalla, jota globalistit mainostavat

voimakkaasti keskeisenä asiakirjana resurssien maailmanlaajuisen hallinnan edistämisessä.

Vuoden 1972 Tukholman huippukokousta ylistetään edelleen maamerkkihetkenä nykyaikaisen ympäristöliikkeen historiassa, joka ei johtanut pelkästään ensimmäisiin valtion hallinnoimiin ympäristöalan toimintasuunnitelmiin Euroopassa, vaan myös kokonaan uuden YK:n byrokraatian, Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) luomiseen. Luonnollisesti YK nimitti Maurice Strongin UNEPin ensimmäiseksi johtajaksi.

Pian sen jälkeen Strong jatkoi kaksoiselämänsä hyppäämällä suoraan takaisin öljyalalle.

OPECin öljysaarto vaikutti erityisen voimakkaasti Itä-Kanadaan ja sen seurauksena silloinen pääministeri Pierre Trudeau perusti PetroCanadian, Kanadan kansallisen öljy-yhtiön. Ja kenet hän nappasi yhtiön ensimmäiseksi toimitusjohtajaksi? Kenetpä muun kuin sen ristiretkeilevän, Rockefellerin tukeman "ympäristönsuojelijan", Maurice Strongin.

Jättäen tuon viran vuonna 1978, Strong jatkoi tuskin uskottavassa sarjassa hallituksen, yksityisen sektorin ja kansainvälisiä nimityksiä Kanadan kehitysinvestointiyhtiön puheenjohtajasta AZL Resources Incorporatedin puheenjohtajaksi aina YK:n nälänhätäohjelman johtamiseen Afrikassa.

Vuonna 1987 Strong auttoi järjestämään toisen ympäristökonferenssin, joka oli paljon vähemmän tunnettu, mutta ei vähemmän merkittävä kuin Tukholman huippukokous. Neljänneksi World Wilderness Congress -kongressiksi nimetty kokous pidettiin Denverissä Coloradossa, ja siellä kokoontuivat Strong, David Rockefeller, Edmond de Rothschild, silloinen USA:n valtiovarainministeri James Baker ja joukko muita oiligarkkeja, pankkiireita, Washingtonin valta-pelaajia ja globalisteja, näennäisesti puhumaan ympäristöstä. Se, mistä he todella keskustelivat, oli paljon uskomattomampaa:

DAVID LANG: *Ehdotan siksi, että tätä ei myydä demokraattisen prosessin kautta. Se kestäisi liian kauan ja kuluttaisi liian paljon varoja maapalloa, valitettavasti, kansoittavan tykinruoan kouluttamiseen. Meidän on omaksuttava melkein elitistinen ohjelma, jotta voimme nähdä turvonneita vatsojamme pidemmälle ja katsoa tulevaisuuteen sellaisissa aikarajoissa ja tuloksissa, joita ei ole helppo ymmärtää tai jotka voidaan, älyllisellä rehellisyydellä, tiivistää johonkin yksinkertaiseen määritelmään.*

LÄHDE: UN UNCED Earth Summit 1992 by George Hunt

Nämä olivat konferenssin aikana puhuneen montrealilaisen pankkiiri David Langin sanat. Langille, Rockefellerille, Rothschildille ja muille kokoukseen kokoontuneille pankkiireille ja oiligarkeille, koko väestö on "tykinruokaa", joka "valitettavasti [...] asuttaa maan". Tämän rehellisen tunnustuksen, täydellisen kiteytyksen eugenisista ajatuksista maailmanlaajuisen luonnonsuojeluliikkeen ytimessä, jonka olemassaoloa rahoittivat oiligarkit itse, nauhoitti George Hunt, liikemies Boulderissa, Coloradossa, joka oli vapaaehtoisesti auttanut konferenssia huolestuneena kansalaisena ja poistui kauhistuneena siitä, mitä hän oli nähnyt siellä. Hän julkaisi omat

nauhoitteensa 1990-luvun alussa varoittaakseen yleisöä tästä ryhmästä ja sen perimmäisistä tavoitteista.

Huntin tallenne vangitsi hetken, jolloin Maurice Strong esitteli paroni Edmond de Rothschildin – jonka isän serkku oli myynyt Rothschildin Azerbaidžanin öljykentät Royal Dutch Shellille vuonna 1911 – ympäristöliikkeen pioneerina ja "luonnonsuojelupankkitoiminnan" käsitteen perustajana.

Maurice Strong: *Yksi tärkeimmistä aloitteista, joka on avoinna täällä harkintaan, on luonnonsuojelupankkiohjelma. Kuten mainitsimme tänä aamuna, meillä on puheenjohtajana onneksi henkilö, joka todella on tämän erittäin merkittävän käsitteen lähde. Hän oli/on yksi tämän tapaamisen sponsorin International Wilderness Foundationin luottamushenkilöistä. Hän oli ensimmäisessä näistä konferensseista, joten hänen kääntymys luonnonsuojelun ja taloudellisen kehityksen väliseen suhteeseen on ollut urauurtava. Parempaa ihmistä ei siis ole. Hän ilmentää omassa elämässään sitä positiivista synteesiä ympäristön, luonnonsuojelun ja toisaalta talouden välillä. Olen vain iloinen saadessani tilaisuuden esitellä teille Edmond de Rothschildin.*

Edmond de Rothschild: *Maurice, todella paljon kiitoksia kaikesta, mitä olet sanonut, ja pyytäisin yleisöä ottamaan pienen suolarakeen kanssa kaiken, mitä hän on sanonut minusta.*

LÄHDE: UN UNCED Earth Summit 1992 by George Hunt

Kokouksessa saavutettiin joitakin tärkeitä tavoitteita oiligarkkien kannalta. Se johti "luonnonsuojelualueiden" luomiseen, valtaviin luonnonmaastoalueisiin, joista yleisö voitiin suurelta osin sulkea pois. IUCN:n, saman elimen, jota British Eugenics Society -yhdistyksen puheenjohtaja Julian Huxley käytti ponnahduslautana Maailman luonnonrahaston perustamiseen, oli määrä nimetä ja valvoa nämä alueet.

Toinen konferenssin tärkeä tavoite oli Rothschildin ehdotus niin sanotun "World Conservation Bank" -pankin perustamisesta, joka toimisi ylikansallisesti ja koordinoisi kehityshankkeiden rahoitusta ympäri maailmaa.

Edmond de Rothschild: *Kansainvälisen luonnonsuojelupankkiohjelman konseptia käsittelevät kokoukset koskevat nyt kaikkia ihmisyhteisön sektoreita: valtiolliset ja hallitustenväliset virastot, julkiset ja yksityiset virastot, suuret hyväntekeväisyysäitiöt sekä tavalliset yksityishenkilöt kaikkialla maailmassa. Ajattelemalla eteenpäin, kuinka tavoittaa suuri yleisö, kaikki yritykset kaikkialla maailmassa jättävät syrjään, toivottavasti verovapaasti, osan voitoistaan rahoittaakseen ekologista ja ympäristön suojelua.*

Hyvät naiset ja herrat, jokaisella maalla on omat ongelmansa, alkuperäiskansansa ja luontonsa. Tämä kansainvälinen luonnonsuojelupankki ei saa tuntea rajaseutuja, ei rajoja.

LÄHDE: UN UNCED Earth Summit 1992 by George Hunt

Tämä maailmansuojelupankki vietiin eteenpäin ja lopulta toteutettiin Maurice Strongin seuraavassa suuressa konferenssissa, joka oli hänen epätodennäköisen ympäristöretkeläisen uran

kruunaus ja joka on edelleen yksi ympäristöliikkeen koetinkivistä: vuoden 1992 Earth Summit -huippukokous Rio de Janeirossa.

Kertoja: Kesäkuussa 1992 maailma kokoontui Riossa keskustelemaan Maaplaneetan kohtalosta. Tähän suurimpaan huippukokoukseen ja ensimmäiseen koskaan pidettyyn Earth Summit -kokoukseen tuli yhteen edustajia 166 maasta, 130 valtionpäämiestä ja 15 000 kansalaisjärjestöstä toiveena päättää konkreettisia sopimuksista, jotka tasapainottaisivat ympäristönsuojelun ja taloudelliset tarpeet.

LÄHDE: 1992 - UN Earth Summit - Rio de Janeiro - In Our Hands (Part 1)

George H. W. Bush: Ja kiitokseni pääsihteeri Maurice Strongille hänen väsymättömästä työstään tämän Earth Summit -huippukokouksen saattamiseksi yhteen. Tämä on todella historiallinen kokoontuminen. Jotkut sanovat, että talouskasvu ja ympäristönsuojelu eivät sovi yhteen.

John Major: Maailma on puutarhamme, ja meidän on yhdessä jalostettava sitä. Tällä viikolla Riossa olemme tehneet alun. Rion ulkopuolella meidän on jatkettava sitä.

Maurice Strong: Emme voi olla omahyväisiä. Ellei täällä tehtyihin sopimukseen liity sitoumuksia merkittävään muutokseen - muutokseen, mielestäni todellakin ihmislajin kannalta, arvoisat ylhäisyytenne - olemme yksinkertaisesti matkalla hetkeen 2000-luvulla, missä lajimme tilasta voi tulla lopullinen.

LÄHDE: Brazil - Rio Earth Summit (B)

Yhtä hyödyllinen kuin 4. World Wilderness -kongressi oli ollut Maurice Strongin ja oiligarkkien agendan edistämässä, se oli vain perusta Rion Earth Summit -huippukokoukselle.

Edmond de Rothschild sai "Maailman luonnonsuojelupankkinsa" Earth Summitissa. "Global Environment Facilityksi" nimettynä ja itse huippukokouksessa käynnistettynä, se toimii rahoitusmekanismina viidelle eri YK:n yleissopimukselle ja tarjoaa miljardeja dollareita rahoitusta ympäristö- ja kehityshankkeille ympäri maailmaa. Sen 18 "täytöntöönpanokumppania" ovat Rockefellerin rahoittama elintarvike- ja maatalousjärjestö, Huxleyn perustama Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto, Maurice Strongin perustama YK:n ympäristöohjelma ja prinssi Bernhard/prinssi Philip/Godfrey Rockefellerin perustama World Wildlife Fund (WWF).

Yksi Global Environment Facilityn erikoisaloista on "velan vaihtaminen luontoon -sopimukset", joissa kolmannen maailman maat saavat velkahelpotuksia vastineeksi niiden maan avautumisesta ympäristön kehittämishankkeille. Hankkeista aiheutuu jopa 5 %:n transaktiokustannuksia, jotka maksetaan urakoitsijoille, jotka hallinnoivat ja ohjaavat investointeja, ei paikallisille, jotka Palawanin saaren alkuperäisasukkaiden tavoin potkitaan pois mailtaan ja pyyhitään tehokkaasti pois kartalta.

Earth Summit johti myös YK:n ilmastonmuutosta koskevaan puitesopimukseen, jolle hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli toimittaa raportteja. UNFCCC:tä ja IPCC:tä pidetään yleisesti neutraaleina, vain tieteeseen ja todisteisiin tukeutuvina eliminä. Ne ovat kuitenkin käsi-raudoissa ehdoista, jotka Strong asetti niille eli päätymään vain yhteen johtopäätöksen: että

ihmiskunta on syyllinen ilmastonmuutokseen.

Tri. Tim Ball: Kun he perustivat hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin, Maurice Strong, josta meidän pitäisi puhua paljon, kirjoitti toimeksiannon ja ensimmäinen toimeksianto oli ilmastonmuutoksen määritelmä ja hän rajoitti sitä, tarkoituksella, vain ilmastonmuutoksen inhimillisiin syihin. Tietenkin se eliminoi tehokkaasti kaikki luonnolliset syyt ja luonnollisen vaihtelun, minkä vuoksi näet, etteivät he katso aurinkoa ja monia muita asioita. Sitten hän rajoitti sitä entisestään toisessa toimeksiannossa, hän muodosti sen kolmeen työryhmään. Siellä oli tekninen ryhmä, Working Group 1, joka kirjoitti tiederaportin, ja se oli 600 2500:sta ihmisestä. Muut 1 900 henkilöä olivat työryhmissä 2 ja 3. He olivat nyt merkityksettömiä, koska heidän täytyi hyväksyä 1. työryhmän havainnot, joita heidän tehtävänsä jo rajoitti. Joten mikä tahansa oli heidän havaintonsa, työryhmät 2 ja 3 sanoivat sitten: "Ok, te kerrotte meille, että se lämpee, me hyväksymme sen tosiasiana. Tarkastelemme nyt sen vaikutuksia", ja sieltä kuulet kaikki nämä tarinat jään sulamisesta, merenpinnan noususta jne.

Joten todellakin, suurin osa 1 900 tutkijan raportista hyväksyy epäilemättä ensimmäisen ryhmän löydön. Nyt Strong todella rajoitti sitä vielä enemmän, koska he tulivat sitten ja sanoivat: "Katsokaa nyt, tätä raporttia ei saa käyttää politiikkaan", mutta sitten he perustivat yhteenvetoon politiikantekijöille, mikä on ehdoton ristiriita. Yhteenvetoon poliittisille päättäjille on kirjoittanut täysin erillinen ryhmä, ja sitten he kirjoittavat tiederaportista riippumatta. Tiederaportti on valmis ja jätetty sivuun. Yhteenveto poliittisille päättäjille on kirjoitettu ja jaettu tiedotusvälineille, mutta säännöissä - Strongin määrittelemissä toimeksiannoissa - sanottiin, että yhteenveto politiikantekijöille palaa tiederaporttien ihmisiin ja sanoo, että varmista, että tiederaporttisi on yhtäpitävä sen kanssa, mitä olemme laittaneet yhteenvetoon.

LÄHDE: *The IPCC Exposed*

Toinen Rion Earth Summitin tuote oli Earth Charter -julistus, näennäisuskonnollinen asiakirja, jota Mihail Gorbatšov, joka auttoi laatimaan tekstiä yhdessä Maurice Strongin kanssa, viittasi kymmenen käskyn korvaajaksi ja jonka tarkoituksena oli aloittaa Gaian palvonnan ja globaalin vastuun aikakausi. Julistaessaan, että "arvoissamme, instituutioissamme ja elämäntavoissamme tarvitaan perustavanlaatuisia muutoksia", asiakirja neuvoo sitten, että meidän on luotava "jaetun vastuun" maailma "Earth-yhteisölle" ennen päättelyään:

"Kestävän globaalin yhteisön rakentamiseksi maailman kansojen on uudistettava sitoutumisen Yhdistyneisiin kansakuntiin, täytettävä olemassa olevien kansainvälisten sopimusten mukaiset velvoitteensa ja tuettava Earth Charter -periaatteiden täytäntöönpanoa kansainvälisellä oikeudellisesti sitovalla ympäristö- ja kehitysvälineellä."

Patrick Wood: No, Earth Charter oli lopulta yksi ensimmäisen Earth Summitin sivutuotteista. Julkaisin Earth Charterin kirjani 'Technocracy Rising: The Trojan Horse of Global Transformation' liitteessä, jotta ihmiset voisivat nähdä tämän omin silmin, mitä siinä sanotaan. Se oli asiakirja, joka oli kuin sopimus maailman kanssa. Se oli hyvin uskonnollinen, humanistinen asiakirja, joka yritti yhdistää maailman yhdeksi globalisaation käsitteeksi. Se oli hyvin määritelty asiakirja,

joka allekirjoitettiin – historia ulottuu ennen sitä, mutta lopulta lähes kaikki YK:n kansakunnat allekirjoittivat sen, ja Earth Charterin ensisijainen kirjoittaja oli Steven Rockefeller. Niin Rockefellerit ymmärsivät varhain, että ei, se ei ole vain talousjärjestelmä eikä välttämättä vain poliittinen valvontajärjestelmä, vaan meidän on otettava huomioon myös uskonnollinen vakaumus, jota voimme käyttää saadaksemme ihmiset uskomaan, että mitä teemme on heidän hyväkseen.

Minkä eteen oiligarkit olivat työskennelleet vuosikymmeniä ja mitä he saavuttivat Riossa vuonna 1992, oli eugeniikkafilosofian muutoksen päätökseen saattaminen "heikkomielisten steriloinnin" puheesta yleiseen ymmärrykseen ihmisyydestä syöpänä, joka on poistettava, jotta Maa voisi elää. Nyt tehtävänä oli "vähentää hiilijalanjälkeä" ja vähentää väestöä "planeetan pelastamisen" nimissä. Mutta tähän uuteen sanastoon käärittynä ja trendikkäällä, laaja-alaisella ja hyvin rahoitetulla mainoskampanjalla, lopputulos kuulosti huomattavan samanlaiselta kuin vanha eugeniikka.

Tucker Carlson: *Uusi tutkimus Lundin yliopistosta Ruotsista sanoo, että paras tapa leikata hiilijalanjälkeäsi, jos niin haluat, on yksinkertaisesti kieltäytyä lisääntymästä. He sanovat, että joidenkin ihmisten poistaminen olemassaolosta säästää paljon enemmän hiiltä kuin, en tiedä, olemalla kasvissyöjä, ajamalla pyörällä töihin, jättämällä menemättä lentokoneeseen.*

LÄHDE: 'Stop Having Kids' - Tucker Carlson Tonight

Jennifer Ludden: *On olemassa tutkimus, joka sanoo, että itse asiassa, jos vähennämme maailmanlaajuista hedelmällisyyttä puolella lapsella naista kohti, voisit ehkä tehdä sen. Se riittäisi pitkälle. Se vähentäisi kaikkia hiilipäästöjä viidesosasta neljäsosaan, joka on tarpeen tämän käännekohdan välttämiseksi.*

LÄHDE: NPR Asks: Should We Have Less Kids Due To Global Warming?

Bill Nye: *Pitäisikö meillä siis olla politiikkaa, joka rankaisee ihmisiä ylimääräisistä lapsista kehittyneissä maissa?*

Vieras: *Niin, mielestäni meidän pitäisi ainakin harkita sitä.*

Nye: *No, ainakin ajattele sen tekemistä.*

LÄHDE: *Bill Nye: Should parents having "extra kids" in developed countries be penalized?*

Fox News -toimittaja: *Ilmaston lämpenemisen hillitsemisessä lapset ovat joidenkin mukaan uusia syyllisiä. Eräs brittiläinen ajatushautomo sanoo, että liian monet lapset tekevät planeetasta huonomman. Sanotaan, että suurperheitä, oikeastaan kaikkia yli kahden lapsen, pitäisi paheksua ympäristönsuojelullisena ei-ei:nä.*

LÄHDE: *Endgame (2007)*

Ja yleisön edes huomaamatta, oiligarkit kykenivät kääriytymään tähän uuteen lippuun näyttäytykseen, ei öljyteollisuuden miljardöörijäkeläisinä, jotka hankkivat valtavan omaisuutensa ryöstämällä Maata ja monopolisoimalla sen rikkauksia, vaan ristiretkeilevinä ympäristönsuojelijoina, jotka aikovat pelastaa planeetan "tykinruoalta", jotka "valitettavasti asuttavat Maan".

David Rockefeller: Väestönkasvun negatiivinen vaikutus kaikkiin planeettamme ekosysteemeihin on tulossa kauhistuttavan ilmeiseksi.

LÄHDE: David Rockefeller speaks about population control

Rex Tillerson: Olemme siis olleet IPCC:n jäseniä, olemme kirjoittaneet monia heidän kirjoituksiaan, olemme vertaisarvioineet kaikki heidän dokumenttinsa. Olemme siis olleet mukana ilmastonmuutoksen ymmärtämisessä ja sen kehityksessä vuosikymmeniä.

LÄHDE: Rex Tillerson explains his position on climate change

Kertoja: Pyrimme Saudi Aramcolla jatkuvasti vähentämään toimintamme ympäristövaikutuksia öljylähteestä kuluttajaan ja tukemme öljy- ja maakaasuilmastoaloittele, joka pyrkii toimimaan katalysaattorina käytännön toimille ilmastonmuutoksen torjumiseksi teknologiyhteistyön ja parhaiden käytäntöjen kautta.

LÄHDE: Saudi Aramco - Sustainable Production

Claudio Descalzi: Meillä on yhteinen syy. Välitämme ympäristöstä. Uskomme, että yhdessä voimme tehdä paremmin. Meillä on osaamista, meillä on voimaa, meillä on työkalut tehdä hyviä asioita tällä alalla.

Amin H. Nasser: Teknologia, jota kehitetään tämän miljardin dollarin sijoitusrahaston kautta, auttaa meitä pitkällä aikavälillä vähentämään päästöjä.

Josu Jon Imaz: Haluamme rakentaa innovatioekosysteemin tähän asiaan, yhdessä työskentelemällä.

Patrick Pouyanne: Tuomme voimamme yhteen, voimme tuoda käytännöllisiä ja konkreettisia ratkaisuja.

LÄHDE: OGCI Invests in Innovative Low-Emissions Technologies

Ja vielä nykyäänkin ihmismassat, jotka ovat raivoissaan Big Oilin aiheuttamasta verilöylystä, ovat tyytyväisiä siihen, että tuon raivon ohjaavat juuri ne oiligarkit, joita he pyrkivät vastustamaan, samat oiligarkit, jotka hiljaa rahoittavat ja tukevat ympäristöliikettään kulissien takaa – ja jopa johtavat sitä edestä.

Rockefellerin perhe nousi otsikoihin luopumalla öljystä kokonaan vuonna 2016.

Kertoja: Rockefellerit, öljy-omaisuuden perijä, joka teki sukunimestä amerikkalaisen vaurauden symbolin, uskovat tekevänsä kaimansa ylpeäksi poistumalla öljystä. Rahaston johtaja Stephen Heintz puhui kunnioittavasti öljypohatta John D. Rockefelleristä lausunnossaan: "Olemme melko vakuuttuneita siitä, että jos hän eläisi tänään viisaana tulevaisuuteen katsovana liikemiehenä, hän siirtyisi pois fossiilisista polttoaineista ja sijoittaisi puhtaaseen, uusiutuvaan energiaan."

LÄHDE: Rockefeller heirs get out of oil | Fortune

David de Rothschild on yksi ympäristöliikkeen fotogeenisistä johtavista valoista. "Muoviseksi Jeesukseksi" kutsuttuna julkisuustempuistaan ja valokuvaustilaisuuksistaan, jotka naamioivat

hänet huolestuneeksi ympäristönsuojelijaksi, David de Rothschild - miljardööripankkiperheen jälkeläinen, joka lisäsi omaisuuttaan Azerbaidžanin öljykentillä ja sijoittaa edelleen öljyyn Genie Energyn kaltaisten hankkeiden kautta - viettää nyt aikaansa luennoimalla yleisölle siitä, kuinka heidän elämäntyyliinsä tappaa jääkarhuja.

David de Rothschild: *Meidän on ryhdyttävä käyttämään rahaa nopeasti käsillämme oleviin ratkaisuihin, jotta voimme auttaa näitä maita, jotka jo nyt näkevät ilmastonmuutoksen vaikutukset ja näkevät kulutuksen vaikutukset, periaatteessa.*

LÄHDE: *Rothschild Says Climate Change 'Past Point of Talking'*

Prinssi Charles on suorapuheinen ilmaston lämpenemisestä ja varoittaen uskollisia alamaisiaan siitä, että elleivät he kiristä vyötään ja elä nöyrympää elämää, he tuovat mukanaan maailmanlopun.

Prinssi Charles: *Hyvät naiset ja herrat, taistelu ilmastonmuutosta vastaan on varmasti aikamme määrittelevin ja keskeisin haaste.*

Emme voi sivuuttaa oireita, ja meidän on toimittava nyt palauttaaksemme planeetan terveys ennen kuin on liian myöhäistä. Tämä tietysti vaatii ennennäkemättömän muutoksen yhteisöis-sämme, yhteiskunnissamme ja elämäntavoissamme. Kaikki perustuu vähähiiliseen ja kierto-talouteen siirtymiseen.

LÄHDE: *Prince Charles urges action against climate change 'before it is too late'*

Pohjatyöt sille, mitä nämä oiligarkit kutsuvat hiilen jälkeiseksi aikakaudeksi, on luotu. Kyse ei ole enää öljystä. Se ei koskaan ollut. Kyse on hallinnasta.

OSA 3: AGENDA: TEKNOKRATIA

M. King Hubbert: *Nyt, siis tämä koko maailman sykli antaakseni teille aikataulun siihen - muistakaa, että se alkaa vuodesta 1857, joten tässä on missä olimme noin kolme tai neljä vuotta sitten. Tämä osoittautui aikakaudella varoiksi, joiden summa olisi noin täällä, ja arvioitu huippu olisi noin 1995, ja sitten mennään laskuun. Tuo keskimääräinen 80 % on jälleen hajallaan 60-luvun lopulta hieman yli vuoteen 2020. Laskin sen täällä noin 56 vuoden ajalta. Tämä edellyttää säännöllistä kehitystä. Tämä tarkoittaa, että lapsi, joka on syntynyt esimerkiksi viimeisen 10 vuoden aikana, näkee todennäköisesti maailman kuluttavan suurimman osan öljystään, jos hän elää normaalia elämää.*

LÄHDE: *Marion King Hubbert on global oil depletion (1976)*

Nykyään Marion King Hubbert tunnetaan parhaiten Shell Oil -tutkijana, joka tuli tunnetuksi 1950-luvulla ennustamalla, että Yhdysvallat saavuttaisi öljyntuotannon huippunsa vuoteen 1970 mennessä, ja että lähes kaikki planeetan öljyvarastot loppuvat vuoteen 2020 mennessä. Tämä "Peak Oil" öljyhuipputeoria, jota vielä joskus kutsutaan "Hubbertin huipuksi", oli kuten kaikki muukin Big Oilin tuottama, kätevästi muotoiltu valhe, jonka tarkoituksena oli totuttaa

markkinat keinotekoiseen niukkuuteen ja siten pitää öljyn hinta korkealla. Hubbertin "ennuste" ei perustunut minkään öljykentän empiirisiin tietoihin vaan luotti sen sijaan Hubbertin vääriin arvauksiin jäljellä olevista öljyvaroista ja käytti heuristista työkalua tuotannon mallintamiseen.

Kuten Hubbertin suojatti ja Shell Oil kollega, Kenneth Deffeyes, myönsi vuosia myöhemmin: "Numeeriset menetelmät, joita Hubbert käytti ennusteensa tekemiseen, eivät ole kristallinkirkkaita. Tänäpä, 44 vuotta myöhemmin, veikkaukseni on, että Hubbert, kuten kaikki muutkin, saavutti ensin oman johtopäätöksensä ja sitten etsi raakadataa sekä menetelmiä päätelmänsä tueksi."

Vähän ennen kuolemaansa vuonna 1989 Hubbert itse myönsi, että kun hän näytti Peak Oil -raporttinsa Shellin toimitusjohtajalle ennen kuin esitteli sen kollegoilleen, johtaja oli käsenyt häntä olemaan "menemästä yli laidan" öljyvarantojen arvioiden kanssa viitaten erityisesti kilpailevaan LG Weeks geofyysikkoon, joka oli arvioinut varannot paljon suuremmiksi, ja siten uhkaavan alitarjonnan uhkan ja korkean öljyn hinnan tarpeen paljon heikommaksi.

Mutta vaikka nykyään Hubbert muistetaan lähes yksinomaan hänen Peak Oil -väitteestään, hän oli itse asiassa mukana paljon laajemmassa, elinikäisessä projektissa, joka auttoi kodifioimaan ja sisällyttämään liikkeen, joka, aivan kuten eugeniikka, oli villisti suosittu lähes sata vuotta sitten, putosi suosioista kohteliaassa yhteiskunnassa, ja jatkaa silti nykyään muilla nimillä. Tätä liikettä kutsuttiin "teknokratiaksi".

***Arvid Peterson:** Hei, olen Arvid Peterson, ja tämä on ensimmäinen kaksiosaisesta Teknokratian esitelmästä, vaihtoehtoisesta sosiaalijärjestelmästä. Näitä ohjelmia ei ole tarkoitettu viihdyttämään tai huvittamaan sinua, eikä niiden ole tarkoitus pelotella sinua. Olemme tekemässä uutta lähestymistapaa. Se ei ole poliittista, taloudellista, filosofista, oikeudellista, uskonnollista tai moraalista. Se on teknologinen lähestymistapa. Teknokratia on tieteellinen vastaus Amerikan sosiaalisiin ongelmiin ja teknokratia on uusi tieteeseen perustuva yhteiskunnallinen toimintamalli. Se on kulkuneuvo, jolla voimme siirtyä uuteen paremman elämän aikakauteen.*

LÄHDE: *Technocracy Full Presentation*

Teknokratia esitti itsensä sosiaaliseksi liikkeeksi, filosofiaksi, poliittisten ja taloudellisten ongelmien tieteelliseksi ratkaisuksi ja uudeksi tavaksi järjestää maailma. Mutta pohjimmiltaan se on ajatus uudesta kansainvälisestä talousjärjestyksestä, jonka suunnittelevat ja hallitsevat pienimpiä yksityiskohtia myöten harvat valitut: "teknokraatit".

***Patrick Wood:** Teknokratia määriteltiin hyvin ytimekkäästi vuonna 1938 heidän omassa julkaisussaan *The Technocrats' Magazine*. He kutsuvat sitä tieteellisen suunnittelun yhteiskuntajärjestelmäksi. He näkivät itsensä kovan tieteen ja yhteiskuntatieteen sulautumana, mikä on todellakin oksymoroni. Yhteiskuntatiede ei ole mielestäni oikeastaan tiedettä, mutta he uskoivat niin. Joten he uskoivat voivansa ottaa kovissa tieteissä käyttämänsä tieteelliset menetelmät ja soveltaa niitä yhteiskunnassa. He uskovat myös olevansa ainoita, jotka pystyivät ohjaamaan yhteiskuntaa oikein. Sen seurauksena, että teknologia tuli ja muutti yhteiskunnan rakennetta,*

he vihasivat poliitikkoja, he vihasivat instituutioita, yhteiskunnan organisaatiota sellaisena kuin se on, koska se ei ollut tehokasta, se ei perustunut suojeluun, jos haluat säästää luonnonvaroja. Joten he ottivat tehtäväkseen määrittellä talousmallin, joka korvaisi kapitalismin ja vapaan yrittämisen, ja juuri sitä se oli, talousjärjestelmän korvaaminen.

Henri Saint-Simonin kehotukseen tieteellisesti organisoidusta sosialistisesta järjestelmästä, Auguste Comten positivismiin ja maalliseen humanismiin sekä Frederick Taylorin esittämiin tieteellisen johtamisen periaatteisiin pohjautuen teknokraattinen liike nousi samasta progressivismiin, positivismiin ja sosiaalidarwinismiin ympäristöstä, joka synnytti eugeniikan. Aivan kuten eugenikot uskoivat, että ihmisrotua voitaisiin parantaa valikoivan jalostuksen avulla, jota kontrolloi ja hallinnoi pieni tiedemiesryhmä ja heidän miljardööritukijansa, niin myös teknokraatit uskoivat, että he voisivat parantaa ihmiskunnan sosiaalisia ja taloudellisia olosuhteita yhteiskunnan hallintoa hallitsemalla. Ja oiligarkkien onneksi teknokraatit parantaisivat maailmaa korvaamalla raha energiasertifikaateilla.

Eksentrisen "vallankumouksellisen" taloustieteilijä ja sosiologi Thorstein Veblenin johtama teknokraattinen liike, joka muodostui Veblenin "New School for Social Research" -oppilaitoksen ja "Technical Alliance" -ryhmän ympärille, houkutteli sekä insinöörejä että vakavia tutkijoita, kuten King Hubbert ja Buckminster Fuller, sekä muita eksentrikkoja, kuten Howard Scott.

Scott, "mysteerimies", jolla on epävarma tausta, asettui New Yorkiin ensimmäisen maailmansodan lopussa ja hänet tultiin näkemään "boheemina insinöörinä". Vuonna 1920 hän meni töihin Wobbliesiin tutkimusjohtajaksi, ja seuraavana vuonna hän perusti Technical Alliancen, Columbian yliopiston ympärille keskittyneen insinööri- ja tiedemiesryhmän, joka teknokratialiikkeen edelläkävijänä puolusti tiedemiesten ja insinöörien johtamaa yhteiskuntaa.

Vuonna 1932 karismaattinen ja kaunopuheinen Scott onnistui liittämään itsensä Walter Rautenstrauchiin, Columbian professoriin ja yliopiston teollisuustekniikan laitoksen perustajaan. Koska he olivat kiinnostuneita teknokratiasta, heistä tuli ystäviä ja liittolaisia. Rautenstrauchin kautta Scott pystyi lähestymään Columbian rehtori Nicholas Murray Butleria saadakseen luvan käyttää yliopiston tiloja. Butler, joka tähysti aina progressivismiin huippua, vaikutui teknokraattisista ajatuksista, ja pian Scottin teknokratiakomitea toimi Hamilton Hallin kellarissa.

Kun Butler antoi sanan lipsahtaa seuraavasta suuresta ideasta, joka keitettiin kokoon hänen yliopistonsa kellarissa, teknokratiasta tuli sensaatio. Sitä ylistettiin lehdistössä, Scottista tuli haluttu puhuja, ja liikkeen mukaan nimettiin jopa tanssi.

Juuri Columbiassa Scott tapasi King Hubbertin, ja he kaksi, epätodennäköinen pari vakavamielistä tutkijaa ja eksentristä vallankumouksellista, sopivat heti yhteen. Heidän yhteistyönsä Columbiassa oli päättymässä äkillisesti, mutta heidän yhteytensä kesti vuosikymmeniä ja auttoi synnyttämään ideoita, jotka lopulta muuttaisivat maailmaa.

Patrick Wood: *Teknokratia todella tunnustettiin, kun se oli Columbiassa. Puhumme hetken kuluttua, he eivät kestäneet siellä kovin kauan, koska kuten kävi ilmi, yksi teknokratian edistäjistä, Howard Scott, osoittautui huijariksi. Hän oli eräänlainen liikkeen pääpuhujaja ja hän täydensi ansioluetteloaan, kuten niin monet ihmiset tekevät nykyään valitettavasti. Hän suurenteli sitä ja periaatteessa hän vain valehteli menneisyydestään ja koulutuksellisesta menneisyydestään, ja he kaikki olettivat, että hänellä oli tutkinto jossain edistyneessä tekniikassa tai missä tahansa, ja hän tiesi kaikki muotisanat, mutta joku terävä toimittaja teki hänestä tutkivaa tutkimusta ja sanoi: "En löydä mistään, mistä tämä kaveri valmistui", ja kun Columbia sai tietää, että kaveri oli huijari, he ymmärsivät, että no, Butlerin ego puuttui asiaan ja hän sanoi: "Hemmetti, nämä ihmiset ovat pelanneet minua", joten hän potkaisi heidät kaikki ulos. Ka-boom vaan! Potkaisi heidät suoraan ulos. Hän sanoi: "Lähde ulos rakennuksestani!" Ja he kaikki lähtivät ja hajaantuivat. Columbiaan jääneet teknokraatit, joista useat olivat tuolloin Columbian professoreita, he vain sulkivat huulensa, olivat hiljaa, palasivat töihin ja tajusivat, että haluan säilyttää työpaikkani. En vain koskaan enää mainitse teknokratiaa. Se ei tarkoittanut, että he lakkaisivat uskomasta, mutta he eivät puhuneet siitä Columbiassa hyvin, hyvin pitkään aikaan.*

Häväistynä, Columbiasta hädettynä ja teknokratiakomitean hajottua melkein yhtä nopeasti kuin se oli koottu, Scott löysi itsensä henkilökohtaiselta pohjalta. Rahattomana ja vanhojen velkojen saadessa hänet kiinni, hänellä oli vain yksi henkilö, johon hän saattoi luottaa: M. King Hubbert.

Hubbert antoi Scottin asua Greenwich Villagen asunnossaan ja maksoi omasta pussistaan Technocracy Inc:n, uuden jäsenjärjestön, joka jatkaisi teknokratian periaatteita, perustamiskirjat. Ensimmäinen askel oli tietysti määrittellä tarkasti, mitä nämä periaatteet olivat.

Hubbert ryhtyi töihin laatiakseen Technocracy Study Course -kurssia, teknokratialiikkeen raamattua. Siinä Hubbert esitti vision "fyysisen rikkauden runsaudesta mantereen mittakaa-vassa kaikkien mantereiden kansalaisten käyttöön", joka, hän varoitti, "voidaan saavuttaa vain mannermaisella teknologisella hallinnalla, toimintojen hallinnolla, Teknaatilla".

Teknokraattinen järjestelmä oli tarkoitus rakentaa uuden monetaarisen paradigman ympärille, joka ei perustu dollareihin ja sentteihin vaan "energiatodistuksiin", jotka edustavat maan nettoenergiankulutusta. Nämä sertifikaatit ilmaistaisiin jouleina ja myönnettäisiin teknokraattisen valtion johtavien tiedemiesten sopivaksi katsoman nettoenergiabudjetin perusteella. Kansalaisille myönnettäisiin tasa-arvoinen osuus maan sertifikaateista ja he tekisivät ostonsa niiden kanssa, ja tiedot näistä hankinnoista välitettäisiin takaisin keskussuunnitteluelimelle analysoitavaksi. Tällä menetelmällä teknokraatit voisivat, erään kannattajan sanoin, "luoda termodynaamisesti tasapainoisen tuotannon ja kulutuksen kuormituksen, mikä poistaa työttömyyden, velan ja sosiaalisen epäoikeudenmukaisuuden".

Technocracy Study Course -kurssilla Hubbert, kuten hyvä teknokraatti, esitti tarkat ehdot, jotka olisi täytettävä, jotta tämä visio toteutuisi. Hänen mukaansa teknokratia vaatisi:

- * koko energiankulutus ja kaikki kulutuskulut koko maassa lasketaan ja rekisteröidään jatkuvasti ja hetkellisesti.
- * 24/7 inventaario kaikesta tuotannosta ja kulutuksesta.
- * täydellinen rekisteri kaikista myytävissä olevista tuotteista, missä ne on valmistettu, kuinka paljon energiaa niiden valmistukseen käytettiin ja missä ja milloin ne myytiin.
- * ja lopuksi "erityinen rekisteröinti kunkin henkilön kulutuksesta sekä tietue ja kuvaus yksilöstä".

Hubbertin visio ei ollut pelkkä totalitaarinen yhteiskunta, jossa jokaisen vuorovaikutuksen jokainen yksityiskohta tallennettiin ja raportoitiin keskusviranomaiselle, vaan 1930-luvulla ajatus jatkuvasti ja välittömästi päivitettävistä rekistereistä kaikista talouden hyödykkeistä ei ollut ainoastaan uskalias, vaan hulluuden rajamailla.

Siitä huolimatta, kärsiessään suuresta lamasta, amerikkalaiset olivat halukkaita kuuntelemaan kaikkia ideoita korvata nykyinen järjestelmä, joka oli niin ilmeisesti epäonnistunut, olipa se kuinka omituista tahansa. Technocracy, Inc. houkutteli seuraajia, jotka kasvoivat kymmeniin tuhansiin myöhemmin vuosikymmenellä. Mutta Scottin eksentriset tavat, jotka pakottivat jäsenet tekemään kunniaa hänelle julkisesti ja pitämään hämmentäviä radiopuheita, johtivat lopulta liikkeen merkityksen pitkään, hitaaseen laskuun.

Hubbert ei koskaan kiistänyt teknokratian käsitettä, mutta kun hän liittyi Shell yhtiöön tutkijaksi, hän erosi tehtävästään Technocracy, Inc:n hallituksessa ja vältti organisaation suoraa mainitsemista.

Teknokraatit olivat hahmotelleet täysin säännönmukaisen ja kontrolloidun yhteiskunnan ääri-vaivat, jossa energia on perusarvon mittari ja keskusviranomaisen analysoi tarkasti kaiken kulutuksen ja tuotannon. Technocracy, Inc. on edelleen olemassa tähän päivään asti, mutta teknokraattien kieli ja ajattelu on eugeniikan tavoin käynyt läpi metamorfoosin. Ja samoin kuin eugeniikka, nimi on saattanut hämärtyä, mutta idea elää oiligarkkien käsissä.

Bill Turnbull: *Eläisitkö vihreämpää elämäntapaa, jos voisit ansaita sillä rahaa?*

Kate Silverton: *Se voi olla mahdollista, mikäli hallituksen esitys henkilökohtaisista hiilen päästöoikeuksista toteutuu. Hankkeen mukaan kaikille Yhdistyneessä kuningaskunnassa myönnettäisiin vuotuinen hiilipäästöoikeus.*

Turnbull: *Sähköisesti tallennettuna, kuten supermarketin kanta-asiakaskortti, pisteitä vähennetään aina, kun ostamme tai käytämme uusiutumattomia energiaa. Esimerkiksi sähkön käyttäminen kodin laitteiden tehostamiseen.*

Silverton: *Tai matkustaminen jonnekin lentokoneella.*

Turnbull: *Tai jopa polttoaineen ostaminen autoosi [käsittämätön].*

Silverton: *Joten ylijääneet pisteet voitaisiin sitten myydä takaisin keskuspankille, seuraatko vielä meitä, ja lisää tarvitsevat, kuten autoilijat, jotka käyttäisivät määrärahojaan, voisivat sitten maksaa lisäyksen.*

LÄHDE: *BBC Breakfast: Carbon Ration Card proposal, 20/07/2006*

Hiilidioksidin säännöstely. Hiilikauppa. Hiilidioksidiverot. Rajoitus ja kauppa. Aivan kuten vanhat teknokraatit visioivat uuden taloudellisen järjestyksen, joka perustuu energiaan ja jota ohjaavat tiedemiesten ja insinöörien määräykset, niin myös tämä nykyaikainen teknokratian muoto kuvittelee taloudellisen järjestyksen, jossa hallitustenväliset tiedepaneelit ja näiden instituutioiden ympärille kasvava poliittinen kasti hinnoittelevat ja myyvät niitä.

Senaattori Jay Rockefeller: *Ympäristönsuojeluvirasto ei ole vähäpätöinen virasto. Se on luotu säätelemään hiilidioksidipäästöjä, ja olen sanonut West Virginia Coal Association -järjestölle, joka ei suurimmaksi osaksi usko ilmastotieteeseen - he eivät usko, että ilmasto-ongelma on olemassa - ja olen sanonut heille useiden vuosien ajan, että se on väärin. Minun näkemykseni mukaan tiede on totta, tiede on yksiselitteisesti totta ja se, että hiilellä on hintansa heidän tulevaisuudessa. Sanoin tämän pari kuukautta sitten – heidän tulevaisuudessaan hiilellä on hintansa.*

LÄHDE: *Sen. Rockefeller Defends EPA, Climate Science*

Al Gore: *Mutta uskon, että rajoitus-ja-kauppa -lähestymistapa on olennainen ensimmäinen askel, osittain siksi, että se on ainoa perusta, jonka perusteella voimme kuvitella aidosti maailmanlaajuisen sopimuksen, koska on hyvin vaikeaa kuvitella yhdenmukaistettua maailmanlaajuisia veroa.*

LÄHDE: *Cap and Trade is a tax Dingell, Gore*

Christiana Figueres: *Hiilivero, tai mikä tahansa muu tapa asettaa hiilen hinta, on itse asiassa taloudellisesta näkökulmasta vaikuttavin ja tehokkain tapa tehdä tämä, ok? Voit säännellä ja tehdä kaikenlaisia asioita, mutta mikään ei ole niin vahva markkinasignaali yksityiselle sektorille kuin hiilen hinta, olipa se sitten hiilivero tai rajoitus ja kauppa – se on mitä Kalifornia tekee - tai mikä tahansa muu toimenpide, joka lopulta antaa sinulle hiilen hinnan. Se on yksinkertaisin, puhtain ja tehokkain signaali. Joten, jos se on mahdollista, olen tukenasi.*

LÄHDE: *Christiana Figueres: Meeting Our Climate Challenge - A United Nations Perspective*

Näitä toimenpiteitä myydään yleisölle keinona rangaista suurten öljy-yhtiöiden intressejä, jotka ovat viettäneet viime vuosisadan monopolisoiden maailman keskeisiä luonnonvaroja ja ryöstelleet maata voittoa tavoittelemalla. Mitä he eivät ymmärrä, koska se on tahallisesti hämärretty, on se, että juuri nämä edut ovat olleet ratkaisevia näiden järjestelmien luomisessa.

Valtuutettu Steve Scalise: *Ymmärtääkseni vuonna 1997, kun olit varapresidentti, Enronin toimitusjohtaja Ken Lay osallistui keskusteluihin kanssasi Valkoisessa talossa tämän tyyppisen politiikan, tämän kaupankäyntijärjestelmän kehittämisen auttamiseksi. Onko se oikein? Onko se virheellistä? Siitä on raportoitu.*

Al Gore: *En tiedä, mutta tapasin Ken Layn, kuten monet ihmiset, ennen kuin kukaan tiesi hänen olevan roisto.*

Scalise: *Selvä. Ja selvästi voit nähdä, miksi niin monet meistä ovat huolissaan tämän tyyppisestä energiaverosta, joka kattaisi tämän maan energiatalouden.*

Gore: *En tuntenut häntä tarpeeksi hyvin kutsuakseni häntä "Kenny-pojaksi".*

Scalise: *Mutta tunsit hänet tarpeeksi hyvin suunnitellaksesi tämän kaupankäyntijärjestelmän.*
LÄHDE: *Al Gore's Lies Exposed By Congress*

1990-luvun alussa Enron – häpäisty Texasissa toimiva energiakauppayhtiö, joka osoittautui täydelliseksi petokseksi – johti EPA:n 20 miljardin dollarin rikkidioksidin rajoitus- ja kauppaohjelmaa, ja siitä tuli nopeasti markkinoiden suurin kauppias. Jatkotoimena Ken Layn johtama yritys alkoi lobbata Clintonin hallintoa ja erityisesti varapresidentti Al Gorea luodakseen samantyyppiset markkinat hiilidioksidille. Tehdessään avokätisiä avustuksia ympäristöryhmille, kuten Nature Conservancyille, jonka ilmastonmuutosprojekti puolusti hiilipäästöjen rajoittamista, Enron palkkasi senaattori Joe Liebermanin ympäristökomitean entisen työntekijän Christopher Hornerin lobbaamaan kansainvälisen sopimuksen puolesta, joka rajoittaisi päästöjä ja sallisi päästöoikeuksien kaupan.

Heihin liittyi tähän tehtävään Goldman Sachs, pahamaineinen Wall Streetin investointipankki, joka tunnetaan nykyään yrityksen ja Yhdysvaltain valtiovarainministeriön välisestä pyöröovesta ja joka auttoi perustamaan Chicagon ilmastopörssin ensimmäiseksi Pohjois-Amerikan päästökauppajärjestelmäksi. Vuonna 2004 Al Gore, joka on lobannut hiilikaupan markkinoiden luomiseksi viimeiset kaksi vuosikymmentä, perusti Generation Investment Managementin, investointien hallintakumppanuuden, joka myy hiilikompensatioita, yhdessä Goldman Sachs Asset Management toimitusjohtajan David Bloodin kanssa, joka luopui tehtävästään Goldmanilla ryhtyäkseen liiketoimiin Goren kanssa. Vuosikymmenen lopussa Gorea pidettiin jo ehdokkaana maailman ensimmäiseksi hiilimiljardööriksi.

Gore itse on oiligarkki. Hänen isänsä Al Gore, seniori, oli Occidental Petroleum takana olevan öljypohatta Armand Hammerin läheinen ystävä. Hävittyään senaatin kilvassa vuonna 1970 Goren isä meni töihin Hammerin Occidentaliin 500 000 dollarilla vuodessa. Uransa aikana seniori Gore keräsi satojen tuhansien dollarien arvosta Occidental osakkeita, jotka päättyivät hänen kuolinhetkellä hänen kuolinpesänsä toimeenpanijan käsiin, joka oli kukapa muu kuin hänen poikansa Al Gore. Occidental yhteys ei lopu tähän. Kun Hammer löysi sinkkimalmia heidän Tennesseen tilaltaan, hän osti Goren maan ja myi sen heille takaisin vaatien kaivosoikeuksia sekä 20 000 dollarin vuosimaksua, joka myös päättyi Gorelle hänen isänsä kuoleman jälkeen. Vuonna 2013 Gore ansaitsi Qatarin hallitukselta 100 miljoonaa dollaria "Current TV" -yrityksensä myynnistä, ja sitten hän yllättyi, kun toimittajat olivat kiinnostuneempia keskustelemaan hänen öljyrahoistaan kuin hänen uudesta kirjastaan ilmaston lämpenemisestä.

Mutta Goren tarina on vain esimerkki laajemmasta ilmiöstä. Vuonna 2006 Yhdysvaltojen ilmastotoimintakumppanuus perustettiin luomaan "A Call for Action" hiilipäästöjen vähentämiseksi. Se laati lainsäädäntösuunnitelman, josta tuli perusta amerikkalaiselle Clean Energy and Security Act -laille, jolla pyrittiin luomaan päästökauppajärjestelmä Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän mallin mukaisesti. Entä Yhdysvaltain ilmastoyhteistyökumppanuuden jäsenet? Oiligarkian kuka on kuka, mukaan lukien BP, ConocoPhillips ja General Motors.

Hiiliverot ja hiilikauppa ovat osoittautuneet vaikeaksi myytäväksi yhä varovaisemmalle yleisölle,

mutta vuoden 2015 Pariisin sopimuksen myötä maailma näki tähän mennessä suurimman askeleen kohti tätä teknokraattista energianhallinnan ja hiilen säännöstelyn tulevaisuutta. Ei siis ole yllätys, että huippukokousta sponsoroiti ja tuki näkyvästi Big Oil.

Erik Schatzker: Mikä on asemasi ja minkä viestin haluat lähettää presidentille?

Bob Dudley: No, olemme selvästi tukeneet Pariisin ilmastopöytäkirjaa. Olemme osa Oil and Gas Climate Initiative -ohjelmaa, joka on maailman 10 suurta yritystä työskentelemässä tarvittavien hankkeiden ja teknologioiden eteen. Luulen, että me kaikki haluamme tietää, kuinka kaava toimii, mutta mielestäni Pariisin käsitteen on pysyttävä kaikkien mielessä - meidän on siirrettävä maailma vähähiilisempiin energiamuotoihin, minulla ei ole epäilystäkään, että niin tapahtuu.

LÄHDE: BP CEO Dudley on Oil Market and Paris Climate Accord

Gerard Mestrallet: Kyllä, mielestäni se, mitä Pariisissa tapahtui, on erittäin, erittäin tärkeää, ja herra Ban Ki-moon (puhui) siinä linjassa, että eilen se ei ole tärkeää vain planeetalle, ei vain meille kansalaisille, ei vain lapsillemme, se on tärkeää liiketoiminnalle.

LÄHDE: ECO:nomics: Businesses' Role in Paris Agreement

Mutta energian käyttäminen hiilen jälkeisen talouden uutena "arvon mittarina" on vain yksi osa uusteknokraattista visiota.

Kun Hubbert kirjoitti Technocracy Study Course -julkaisunsa, hän teki selväksi, että teknokratia ei voisi toteutua ilman kaiken energiankäytön 24/7 valvontaa ja jatkuvaa tietovirtaa kaikista yhteiskunnan tuottamista ja kuluttamista tavaroista. Mutta vaikka 1930-luvulla tällaisen järjestelmän on täytynyt tuntua mielikuvituksen lennolta, nyt sitä ollaan jo toteuttamassa.

Kertoja: Tähän mennessä olet ehkä kuullut termin "esineiden internet". Kuulostaa mielenkiintoiselta, mutta mitä esineiden internet oikeastaan tarkoittaa? IoT on mobiili-, koti- ja sulautettujen sovellusten evoluutio, jotka yhdistetään internetiin, integroimalla parempia laskent ominaisuuksia ja käyttämällä data-analytiikkaa merkityksellisen tiedon poimimiseen. Miljardeja laitteita yhdistetään internetiin ja pian satoja miljardeja laitteita. Kun toisiinsa liittyvät laitteet kytkeytyvät toisiinsa, niistä voi muodostua älykäs järjestelmien järjestelmä, ja kun nämä älykkäät laitteet ja järjestelmien järjestelmät jakavat dataa pilven kautta ja analysoivat sitä, ne voivat muuttaa liiketoimiamme, elämäämme ja maailmaamme lukemattomilla tavoilla.

LÄHDE: Internet of Things explained simply

Toimittaja: Tämä tavaratalo Bundangissa on ottanut käyttöön uuden tavan tehdä ostoksia. Sen "Smart Shopper" -järjestelmän avulla asiakkaat nappaavat pienen skannerin ja merkitsevät tuotteen, jonka haluavat ostaa. Se eliminoi raskaiden tavaroiden kantamisen ostoskorissa, puhumattakaan hässäkästä niiden kotiin saamisesta. Kun olet maksanut tuotteet automatisoidussa kioskissa, tavarat toimitetaan suoraan kotiisi.

Shopper (käännetty): Ennen jouduin odottamaan kassalla pitkissä jonoissa, mutta nyt voin käyttää Smart Shopper -järjestelmää maksamiseen. Se on todella kätevää.

Toimittaja: Sen lisäksi, että järjestelmä on kätevä ostajille, se auttaa kauppvoja myös keräämään dataa asiakkaidensa ostotottumuksista.

LÄHDE: *New smart technologies changing our everyday activities*

Alice Bravo: Miksi luoda älykaupunki? Älykaupungit reagoivat paremmin kansalaisiin ja auttavat vähentämään ympäristövaikutuksia.

Michael Liu: Ne ovat kustannustehokkaampia ja turvallisempia.

Carlos Gimenez: Älykaupungit tekevät ihmisistä onnellisempia ja yhtenäisempiä yhteisönsä kanssa.

LÄHDE: *AT&T Smart Cities*

Kertoja: Nykyään enemmän ihmisiä asuu kaupungeissa kuin koskaan ennen, ja hyvästä syystä. Ne ovat kaupan, innovaation, kulttuurin ja mahdollisuuksien keskuksia. Sellaisenaan ne ovat monimutkaisia kokonaisuuksia, jotka sisältävät monia erilaisia toisiinsa kytkettyjä järjestelmiä. Kun yhä useammat ihmiset kerääntyvät kaupunkiin ja painostavat näitä järjestelmiä, tärkeä muutos auttaa kaupungeja selviytymään tästä haasteesta: datan lisääntyminen. Kaupungeista on tulossa yhä enemmän instrumentoituja. Sensorit, jotka mahdollistavat kaikenlaisen datan keräämisen, integroidaan kaupungin järjestelmiin tarjoten kriittistä tietoa kaupungin aktiivisuudesta ja toiminnasta. Sillan anturit välittävät tietoa sen fyysisestä kunnosta. Moottoritiellä oleva kamera välittää liikennevirtaa ja digitaaliset mittarit tallentavat veden sekä energian käyttöä reaaliajassa. Mobiili- ja sosiaaliset kanavat mahdollistavat kuntien ja kansalaisten kommunikoinnin muiden kanssa, mikä luo jälleen uutta hyödyllistä dataa. Kehittynyt analytiikka voi nyt helposti tunnistaa trendejä ja malleja näistä valtavista tietomääristä. Tietoja voidaan integroida, kerätä ja jakaa kojelautojen, visualisointien ja hälytysten avulla, mikä helpottaa ymmärtämistä sekä yhteistyötä järjestelmien, virastojen ja ryhmien välillä.

LÄHDE: *How It Works: Smarter Cities*

Kertoja: Älykoti kommunikoi verkon kanssa ja antaa kuluttajille mahdollisuuden hallita sähkönkäyttöään. Mittaamalla kotien sähkönkulutusta useammin älymittarilla, kunnat voivat tarjota asiakkailleen paljon parempaa tietoa sähkölaskujen hallintaan. Älykodin sisällä kotiautomaatioliitäntä tai HAN-portti (Home Area Network) yhdistää älylaitteet, termostaatit ja muut sähkölaitteet energianhallintajärjestelmään.

LÄHDE: *What Is the Smart Grid?*

Josh Del Sol: Älymittareiden avulla he pystyvät kertomaan tarkasti, mitä kotonasi tapahtuu mikrosekunnin tarkkuudella 24/7 kaikkien laitteidesi kanssa. Mikä tulee olemaan myös tulevaisuudessa, jos tämä menee täysin läpi ja jos ei ole julkista vastareaktiota. Kaikissa laitteissasi on oltava langaton lähetin ja ne on sertifioitava jonkin "älyohjelman" mukaisesti.

Tämä ei siis tarkoita pelkästään – astuen vain hetkeksi syrjään terveysasiasta – tämä tarkoittaa, että älymittarisi ei ainoastaan lähetä keskimäärin 13 000 mikroaaltopulssia päivässä, vaan jokainen laitteesi tekee saman asian, koska se tarvitaan yhteydenpitoon itse älymittarin kanssa. Tämä on siis vakava huolenaihe, ja käsittelemme sitä hieman myöhemmin. Mutta mitä tulee yksityisyysongelmiin, CIA:n nykyinen johtaja David Petraeus lainattiin sanoneen: "Käytämme älylaitteita vakoillaksemme sinua", ja se on pitkälti asian julkistamista. Se on tavallaan kuin, se on nyt tulossa pointtiin, James - ja olen varma, että näet tämän - se on kuin he pääsisivät enemmän ja enemmän suoraan kasvoillesi. Se on tavallaan kuin tämä valvojien kollektiivinen voima ja he sanovat: "Tämän me aiomme tehdä ja mitä aiot tehdä asialle?" Joten he melkein haastavat meitä kiusaajan tavalla: "Mitä aiot tehdä asialle?"

LÄHDE: *Corbett Report Radio 230 – Take Back Your Power with Josh Del Sol*

Jälleen kerran meitä pyydetään uskomaan, että yritykset, jotka ottavat käyttöön näitä teknologioita koordinoitusti omine etuineen, tekevät näin yleisön hyödyksi. Että tämä teknologia auttaa pelastamaan Maan. Ja jälleen kerran meitä huijataan.

Teknokraattisessa agendassa ei ole kyse Maan pelastamisesta. Kyse ei ole kansalaisten auttamisesta. Kyse ei ole edes rahan tekemisestä. Kyse on jokapäiväisen elämämme jokaisen osaluonon täydellisestä hallinnasta.

Patrick Wood: *On olemassa kaksi tasoa... Näen teknokratian niin, että on kaksi tasoa toiminnassa samanaikaisesti. Siinä on toiminnallinen puoli, joka liittyy esimerkiksi älyverkkoon. Se liittyy asioihin, kuten erilaisiin teknokraattisiin innovaatioihin, valvontaan ja muihin suuriin teknokratian kuumiin aiheisiin. Nämä ovat operationaalisia kysymyksiä. Strategisesta näkökulmasta, missä Rockefeller-tyyppiset ihmiset toimivat, se on erilainen näkemys siitä, mihin se on menossa. Operatiivisella tasolla se on matkalla kohti tieteellistä diktatuuria, eikä sinun tarvitse olla enää visionääri tajutaksesi sen. Ei, se on siellä.*

Mutta strategisesti tarkasteltuna, mitä tapahtuu on, että kaikkialla planeetalla on meneillään valtava resurssien kaappaus. Kun sanon resurssien kaappaus, sinun on astuttava Rockefellerien kenkiin - pankkiirien ja Rothschildien kenkiin tai mihin tahansa - ja sanottava: "Mitä teet, kun rahat loppuvat? Mitä teet? Kun imet kaiken arvon, jonka voit luomastasi rahajärjestelmästä, mitä on jäljellä?"

No, sinä ja minä emme ajattele sellaisia asioita, koska meillä ei ole niin paljon rahaa, mutta nämä ihmiset huipulla, erityisesti pankkiirit, olen varma, että he valvovat öisin miettien: "Mitä on rahan jälkeen? Mitä tulee rahan jälkeen?" Eryityisesti Rockefeller-perhe on aina ollut resurssi-intensiivinen perhe. Siitä öljyssä oli alun perin kyse. Se oli resurssi ja he ymmärsivät, että energia olisi tärkein tekijä maailmassa kaiken muun tyyppisten resurssien sijaan. He ymmärsivät sen, siksi he halusivat luoda monopolin energiaan.

No tänään, kun raha on imetty kuivaksi, ei jää muuta tehtäväksi kuin tarttua itse resursseihin ja siitä kestävässä kehityksessä on kyse. Se ottaa maailman resurssit pois sinulta ja minulta,

yksityisiltä yrityksiltä, jotka eivät ole osa klikkiä, ja laittaa ne globaaliin yhteiseen rahastoon, jota he hallitsevat heidän hyödykseen. Tämä on oikeastaan vain uusfeodalismia, jossa resurssit ovat harvojen omistuksessa ja kaikki muut saavat toimia niillä resursseilla oman mielensä ja harkintansa mukaan.

Tämän agendan teknokraatit ja toimijat, kuten Hubbert ja hänen kollegansa Technocracy, Inc.:ssä, esittivät tämän idean, koska he uskoivat, että he, teknokraatit ja insinöörit, pystyisivät ratkaisemaan maailman ongelmat. Mutta oiligarkit ja pankkiirit, jotka rahoittivat heidän ajatuk-
sensa olemassaoloon, tekivät niin, koska se auttaisi heitä tulemaan hallitsijoiksi järjestelmään, joka on niin täydellisesti muotoiltu, ettei mikään resurssi, mikään hyödyke tai yksikään henkilö olisi heidän hallinnan ulkopuolella.

Ja nyt, 2000-luvulla, tämä teknokraattinen visio on tulossa näkyville. Ja sitä edesauttaa yleisö, joka uskoo, että hiilen jälkeinen tulevaisuus edustaa oiligarkian loppua. He eivät voisi olla enempää väärässä.

PÄÄTÖSOSA

Ölly. Kyse ei koskaan ollut öljystä. Kyse oli hallinnasta. Energian ja tuotannon ja kulutuksen hallinnasta. Maailman luonnonvarojen hallinnasta. Väestön hallinnasta. Ihmiskunnan itsensä hallinnasta.

***Joe Plummer:** Kaikki muut eliittien esittämät asiat ovat vain tekosyy sille, mitä he ovat etsineet alusta asti. Joten, kuten käsittelen *Tragedy and Hope 101*:ssä, käsittelen tätä käsitettä eliitistä, joka pyrkii hallitsemaan kaikkia maailman asuttavia osia. He eivät halua varmistaa sitä, jotta heiltä ei voida ottaa sitä pois. Joten he keksivät tekosyitä, että he voivat myydä sekä yleisölle että hallinnolliselle luokalle, joka oikeuttaa sen, mitä he yrittävät tehdä – heidän on tehtävä. Joten olipa kyseessä ilmaston lämpenemishysteria tai teknokratia tai Agenda2030 tai eugeniikka, kaiken tämän läpi kulkee yhteinen lanka, ja se yhteinen lanka on halu lujittaa ja käyttää pakkovaltaa. Eugeniikan tapauksessa se on halu lujittaa ja käyttää lopullista valtaa, joka on valtaa sen suhteen, kuka lopulta elää tai kuolee, kenen sallitaan olla geenipoolissa tästä eteenpäin.*

Kuva on synkkä ja siitä tekee paljon synkemmän se tosiasia, että niin monet on huijattu usko-
maan, että oiligarkkien perimmäinen agenda, teknokraattinen valvonta, jokapäiväisen elä-
mämme mikrohallinta ja viime kädessä "tykinruoan" eliminoiminen geenipoolista, on itse
asiassa heidän oman etunsa mukaista.

Oiligarkit, jotka ovat suojassa "kestävän kehityksen" ja "hiilen jälkeisen" talouden savuverhonsa takana, ovat lähempänä kuin koskaan ennen todellisen tavoitteensa eli täydellisen hallinnan saavuttamisessa.

Mutta, jos ihmiset kuihtuvat tämän agendan tietämättömyyden vuoksi, sitten ymmärrys on ensimmäinen askel kohti ratkaisua.

Patrick Wood: *On vaikeaa taistella vihollista vastaan, jota et tunnista tai jota et näe. Se on mielestäni tämän päivän maailman suurin ongelma, että ihmisillä ei ole minkäänlaista näkyvyyttä tästä asiasta. He ovat peittäneet jälkensä niin hyvin, että kukaan ei näe heitä. Kuinka voit taistella vihollista vastaan, jota et tunne? Luulen, että kuuluisa kiinalainen kenraali Sunzi otti asian esille satoja vuosia sitten. Et voi taistella vihollista vastaan, jota et tunne. Meidän on ensin tunnistettava, kuka vihollinen on.*

Richard A. Grove: *No, Big Oil valloitti maailman, koska tavoitteena on kaikkien planeetan resurssien monopolisointi, ja saavuttaaksesi tämän tavoitteen sinun on monopolisoitava ihmisten energia-aspektit ympäri planeettaa. Mutta sinun on myös hallittava ruokaa – todellista energiaa ihmisille, joiden energiaa haluat hallita. Jos hallitset näitä kahta aspektia, vihreää vallankumousta ja geenivallankumousta, pystyt hallitsemaan koko planeettaa, kaikkia sen resursseja ja periaatteessa sammuttamaan vapauden loppuhistorian ajaksi.*

Joten, 'Kuinka Big Oil valloitti maailman' oli jo tehty elokuvassa. 'Miksi Big Oil valloitti maailman' liittyy populaatioiden hallinnan monimutkaisuuteen – ei rahasta, koska juuri nämä ihmiset tulostavat rahaa tyhjästä ja veloittavat meitä siitä. Joten todella, se on vallan tutkimus. Joten miksi he halusivat tehdä tämän meille muille? Koska he pystyivät ja koska olimme toistaiseksi suvaitsevaisia emmekä ole vastustaneet tarpeeksi lopettaaksemme sen. Joten sieltä löydämme itsemme tänään. Historiaan perehtyminen, jotta voimme todella suunnitella kurssimme tulevaisuudessa kartoittaaksemme kurssin ja todella päästä johonkin paikkaan, joka muistuttaa kognitiivista vapautta ja fyysistä vapautta ja oikeudenmukaisuutta kaikille.

Big Oil - Iso Öljy. Iso Farma. Vihreä vallankumous. Geenitekniikka. Eugeniikka. Ympäristöliike. Teknokratia. Yksikään ihminen tuhannesta ei osaa yksityiskohtaisesti näiden ideoiden historiallista kehitystä tai ihmisiä ja niitä yhdistävää agendaa. Mutta, jos olet katsonut tämän dokumentin, olet nyt se yksi henkilö tuhannesta. Kysymys kuuluu: "Mitä aiot tehdä tällä tiedolla?" Kun oiligarkkien pyrkimys täydelliseen hallintaan tulee näkyviin, on vaikea muistaa, että kaikki alkoi puolitoista vuosisataa sitten "Devil Bill - Piru-Bill" Rockefelleristä, mitättömästä käärmööljymyyjästä, joka pakeni aina viimeistä pokien ryhmää, jota hän onnistui huijaamaan. Tavaltaan mikään ei ole muuttunut, paitsi huijauksen laajuus ja rutiiniin langenneiden pokien määrä. Mutta nyt, kun tiedät käärmööljyn, jota yleisölle ruokitaan, ainoa tärkeä kysymys on: Aiotko juoda sitä?

*Dokumentin on käsikirjoittanut **James Corbett** 6.10.2017 ja se on luvalla Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License suomennettu sekä julkaistu rakkausplaneetta.net sivuilla.*

Alkuperäisen videon käsikirjoituksen löydät täältä:

www.corbettreport.com: Why Big Oil Conquered The World